

U S T A W A

z dnia 2024 r.

o dostępie cudzoziemców do rynku pracy^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki dostępu cudzoziemców do rynku pracy, organy właściwe oraz tryb postępowania w tych sprawach.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz. Urz. UE L 16 z 23.01.2004, str. 44, z późn. zm.);
- 2) dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46, z późn. zm.);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidującą minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2009, str. 24);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9);
- 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz. Urz. UE L 343 z 23.12.2011, str. 1);
- 6) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 375);
- 7) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1);
- 8) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz. Urz. L 132 z 21.05.2016, str. 21)
- 9) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1883 z dnia 20 października 2021 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz uchylenia dyrektywy Rady 2009/50/WE (Dz. Urz. UE L 382 z 28.10.2021, str. 1).

²⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 15 czerwca

2. Zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem pracy oraz skutki powierzenia pracy cudzoziemcowi przebywającemu nielegalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, inne niż kary za wykroczenia określone w przepisach art. 76 ust. 1 i 3, określają przepisy odrębne.

3. Ustawa określa również szczególne działania w zakresie aktywizacji zawodowej i integracji społecznej cudzoziemców finansowane ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ... ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. ...).

4. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) pracy cudzoziemca, który jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej w ramach jego działalności gospodarczej;
- 2) pełnienia funkcji przez członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;
- 3) świadczeń wolontariatusy wykonywanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571);
- 4) wykonywania zadań w ramach stażu, o którym mowa w art. 3 pkt 16a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547), przez cudzoziemca, który posiada zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty, o którym mowa w art. 157a tej ustawy;
- 5) okazjonalnego, incydentalnego wykonywania czynności na rzecz zagranicznego podmiotu zatrudniającego, niemających związku z rynkiem pracy i gospodarką Rzeczypospolitej Polskiej, przez cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w innym celu niż wykonywanie tych czynności, w szczególności jeżeli czynności te nie mają na celu świadczenia usług przez zagraniczny podmiot zatrudniający z lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ich wykonywanie nie jest organizowane bezpośrednio lub pośrednio przez pracodawcę zagranicznego;
- 6) zatrudniania:

2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

- a) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- b) obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b oraz d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.³⁾) zwanej dalej „Umową Wystąpienia”, oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e oraz f Umowy Wystąpienia.

5. Minister właściwy do spraw pracy udziela wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy w celu zapewnienia jednolitości jej stosowania.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) cudzoziemcu – oznacza to każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 2) nielegalnym zatrudnieniu cudzoziemca – oznacza to zatrudnienie cudzoziemca:
 - a) który nie posiada odpowiedniego zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli jest wymagane, lub
 - b) którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub
 - c) który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w odpowiednim zezwoleniu na pracę lub oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca, chyba że przepisy prawa dopuszczają ich zmianę, lub
 - d) który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114, art. 126, art. 127, art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1 lub art. 142 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 119 i art. 135 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, chyba że przepisy prawa dopuszczają ich zmianę lub cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na innej podstawie,
 - e) bez zawarcia z nim umowy w formie pisemnej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2;
- 3) nielegalnym wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca:

³⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 225 z 14.7.2020, str. 53, Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 43 z 24.2.2022, str. 84, Dz. Urz. UE L 131, 5.5.2022, str. 9, Dz. Urz. UE L 102 z 17.4.2023, str. 61, Dz. Urz. UE L 184 z 21.7.2023, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L, 2023/2471, 7.11.2023, str. 1.

- a) który nie posiada odpowiedniego zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli jest wymagane, lub
 - b) którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy;
- 4) podmiocie zatrudniającym – oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, lub osobę fizyczną, które na podstawie umowy lub innego stosunku prawnego zatrudniają lub zamierzają zatrudnić cudzoziemca;
- 5) polskim podmiocie zatrudniającym – oznacza to podmiot zatrudniający mający siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym oddział lub przedstawicielstwo zagranicznego podmiotu zatrudniającego;
- 6) pracodawcy użytkownika – oznacza to pracodawcę użytkownika w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1110);
- 7) pracownikowi tymczasowemu – oznacza to pracownika tymczasowego lub osobę skierowaną na podstawie umowy cywilnoprawnej do wykonywania pracy tymczasowej w rozumieniu art. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych;
- 8) zagranicznym podmiocie zatrudniającym – oznacza to podmiot zatrudniający niemający siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który w innym państwie ma siedzibę albo miejsce zamieszkania oraz prowadzi na jego terytorium działalność gospodarczą;
- 9) zatrudnieniu – oznacza to powierzenie cudzoziemcowi:
- a) wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego lub umowy o pracę nakładczą, lub
 - b) wykonywania pracy lub świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o pomocy przy zbiorach w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników albo powierzenie pracy w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, lub
 - c) pełnienia funkcji w zarządach osób prawnych wpisanych do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, zwanego dalej „rejestrem przedsiębiorców” lub spółek kapitałowych w organizacji, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

- d) reprezentacji lub prowadzenia spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- e) pełnienia funkcji prokurenta przedsiębiorcy wpisanego do rejestru przedsiębiorców, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- f) spełniania powtarzających się świadczeń niepieniężnych, o których mowa w art. 176 lub art. 356 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96), jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- g) świadczenia pracy lub usług w zamian za akcje prostej spółki akcyjnej, lub
- h) wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach delegowania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3.

Art. 3. 1. Swoboda zatrudnienia dotyczy cudzoziemca, który:

- 1) jest członkiem rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 633), obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który z nim przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest członkiem rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, obywatela polskiego, przebywającym z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) jest osobą, o której mowa w art. 19 ust. 2 i 3 lub art. 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 4) jest obywatelem Konfederacji Szwajcarskiej mającym prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywającym z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej członkiem jego rodziny w rozumieniu w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;

- 5) posiada prawo stałego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 6) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) korzysta z ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) posiada zgodę na pobyt ze względów humanitarnych;
- 11) posiada zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) korzysta z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) posiada ważne zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1504);
- 14) posiada w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 i 7–9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiada wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 15) jest małżonkiem obywatela polskiego lub osoby, o której mowa w pkt 6–12 lub 14, posiadającym zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego;
- 16) jest zstępnym obywatela polskiego lub osoby, o której mowa w pkt 6–12, 14 lub 15, posiadającym zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wieku do 21 lat lub pozostającym na jej utrzymaniu;
- 17) posiada zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 159 ust. 1 lub art. 161b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 18) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii

Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku spełniał warunki, o których mowa w pkt 14–17.

2. Cudzoziemiec może być zatrudniony:

- 1) w ramach zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub 1a, art. 126, art. 127, art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1 lub art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub
- 2) w ramach korzystania z mobilności krótkoterminowej posiadacza Niebieskiej Karty UE w celu wykonywania działalności zawodowej, o której mowa w art. 3 pkt 4a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) w ramach korzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, na warunkach określonych w art. 139n ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 3) w ramach korzystania z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 4) w ramach korzystania z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 5) w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli:
 - a) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 tej ustawy, przebywał na tym terytorium na podstawie tego zezwolenia i kontynuuje wykonywanie pracy, do której był uprawniony na jego podstawie lub
 - b) wykonuje pracę w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 3 pkt 13b tej ustawy, na rzecz jednostki przyjmującej, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139o ust. 1 tej ustawy, na warunkach określonych w tym wniosku, lub
 - c) prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 tej ustawy i złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa

w art. 151b ust. 1 tej ustawy, na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 151b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

3. Cudzoziemiec może być zatrudniony zgodnie z zezwoleniem na pracę lub oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca wpisanym do ewidencji oświadczeń, jeżeli posiada takie zezwolenie lub oświadczenie i jest uprawniony do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie wizy, z wyjątkiem wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 lub 22 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 2) na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, lub
- 2) na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2, art. 206 ust. 1 pkt 2 lub art. 222a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 3) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, z wyjątkiem zezwolenia udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 4) na podstawie dokumentu, o którym mowa w art. 61 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, określającego status członka rodziny członka misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego albo innej osoby zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, pozostającego z tą osobą we wspólnocie domowej, jeżeli pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem obcym lub organizacją międzynarodową zostały zawarte umowa lub porozumienie międzynarodowe w sprawie wykonywania działalności zarobkowej przez członków rodzin członków personelu misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych albo osób z nimi zrównanych, lub
- 5) na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen, lub
- 6) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen, lub
- 7) w ramach ruchu bezwizowego, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw, których obywatele posiadający zezwolenie na pracę nie są uprawnieni do wykonywania pracy w czasie pobytu na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego. W rozporządzeniu uwzględnia się zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym wysokie ryzyko wjazdu z tych państw na terytorium państw obszaru Schengen pod pozorem wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Cudzoziemiec, który jest uprawniony do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie, o której mowa w ust. 3 pkt 1–6, lub w ramach ruchu bezwizowego, może być zatrudniony bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli:

- 1) posiada ważną Kartę Polaka lub
- 2) jest absolwentem studiów, o którym mowa w art. 77 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.⁴⁾), który ukończył studia w uczelni mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) jest absolwentem studiów doktoranckich lub ukończył kształcenie w szkole doktorskiej prowadzonej przez podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) jest doktorantem w szkole doktorskiej prowadzonej przez podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 5) umowy międzynarodowe, przepisy niniejszej ustawy, przepisy wydane na podstawie ust. 6 lub przepisy innych ustaw dopuszczają wykonywanie pracy bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczególne przypadki, w których cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie, o której mowa w ust. 3 pkt 1–6, lub w ramach ruchu bezwizowego, może być zatrudniony bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, biorąc pod uwagę programy szkoleniowe lub doradcze realizowane w ramach działań Unii Europejskiej lub innych międzynarodowych programach pomocowych, polską politykę zagraniczną, specyfikę wykonywanego zawodu, charakter pracy, okres pracy, wymogi dotyczące podmiotu zatrudniającego, a także szczególny status, który był podstawą udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 212, 1088, 1234, 1672, 1872 i 2005 oraz z 2024 r. poz. 124 i 227).

7. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, kierując się celami polityki migracyjnej, określi w drodze rozporządzenia, państwa:

- 1) których obywatele mogą być zatrudniani na podstawie oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca;
- 2) których obywateli mogą dotyczyć przepisy art. 51 i art. 54.

Art. 4. 1. Podmiot zatrudniający pozyskuje od cudzoziemca jego dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lub art. 60 ust. 1 pkt 2, oraz kopie dokumentów zawierających te dane w celu potwierdzenia jego tożsamości i uzyskania lub potwierdzenia uprawnienia do jego zatrudnienia.

2. Podmiot zatrudniający żąda od cudzoziemca przedstawienia przed rozpoczęciem pracy ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Podmiot zatrudniający może żądać od cudzoziemca przedstawienia dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie zatrudnienia cudzoziemca.

4. Podmiot zatrudniający przechowuje kopie dokumentów uprawniających do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cały okres wykonywania pracy przez cudzoziemca oraz przez okres, o którym mowa w ust. 5.

5. Podmiot zatrudniający przetwarza dane osobowe cudzoziemca przez okres zatrudnienia, a także przez okres 2 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym stosunek prawny będący podstawą zatrudnienia cudzoziemca uległ rozwiązaniu lub wygasł, chyba że odrębne przepisy przewidują dłuższy okres przechowywania dokumentacji dotyczącej zatrudnienia.

6. Podmiot zatrudniający przetwarza dane osobowe cudzoziemca w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Art. 5. 1. Zatrudnienie cudzoziemca wymaga zawarcia z cudzoziemcem umowy w formie pisemnej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2.

2. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, będzie sporządzona w języku polskim, a cudzoziemiec nie posługuje się językiem polskim, podmiot zatrudniający przed podpisaniem umowy przedstawia cudzoziemcowi treść tej umowy na piśmie w wersji dla niego zrozumiałej i przechowuje ją przez okres, o którym mowa w art. 4 ust. 5.

3. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, jest sporządzona w języku obcym, podmiot zatrudniający przechowuje jej tłumaczenie na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego wpisanego na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości, przez okres, o którym mowa w art. 4 ust. 5.

4. Podmiot zatrudniający cudzoziemca na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego, umowy o pracę nakładczą, umowy cywilnoprawnej lub w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, informuje go w formie pisemnej, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, o prawie wstępowania do związków zawodowych, przysługującym mu na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854). Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. Zezwolenia na pracę wydaje się w przypadkach, gdy cudzoziemiec:

- 1) będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z polskim podmiotem zatrudniającym, a w przypadku kierowania tego cudzoziemca przez podmiot zatrudniający do innego podmiotu – na podstawie umowy dotyczącej pracy tymczasowej z polskim podmiotem zatrudniającym będącym agencją pracy tymczasowej;
- 2) przebywając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będzie pełnił funkcję w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji albo reprezentował spółkę komandytową lub komandytowo-akcyjną lub prowadził sprawy takiej spółki, albo pełnił funkcję prokurenta, albo wykonywał powtarzające się świadczenia niepieniężne, o których mowa w art. 176 lub art. 356 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, albo świadczył pracę lub usługi w zamian za akcje prostej spółki akcyjnej;
- 3) jest pracownikiem zagranicznego podmiotu zatrudniającego i będzie delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy;
- 4) będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 (pracę sezonową).

2. Oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca wpisuje się do ewidencji oświadczeń, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7 i będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z polskim podmiotem zatrudniającym, a w przypadku kierowania tego cudzoziemca przez podmiot zatrudniający do innego podmiotu – na podstawie umowy dotyczącej pracy tymczasowej z polskim podmiotem zatrudniającym będącym agencją pracy tymczasowej.

Art. 7. 1. Zezwolenie na pracę wydaje się w drodze decyzji administracyjnej.

2. Właściwość miejscową organu do wydania zezwolenia na pracę określa się na dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę.

3. W sprawach dotyczących zezwoleń na pracę organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) jest minister właściwy do spraw pracy.

4. Przepisów art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w sprawach:

- 1) wydania zezwolenia na pracę, o którym mowa w art. 26, art. 33 i art. 38;
- 2) wydania zezwolenia na pracę sezonową, o którym mowa w art. 43.

Art. 8. 1. Zezwolenie na pracę wydaje się na wniosek podmiotu zatrudniającego.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na pracę oraz dokumenty dotyczące wniosku składa się za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

3. Wniosek złożony w inny sposób, niż określony w ust. 2, pozostawia się bez rozpoznania.

4. Środek zaskarżenia w sprawie wydania zezwolenia na pracę składa się za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Złożenie środka zaskarżenia w inny sposób jest niedopuszczalne.

5. W przypadku nieprawidłowego działania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, powodującego brak możliwości wniesienia środka zaskarżenia w sposób określony w ust. 4 w terminie określonym odpowiednio przepisami art. 129 § 2 lub art. 141 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, środek zaskarżenia wnosi się najpóźniej pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości.

Art. 9. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na pracę obejmuje:

- 1) informacje dotyczące podmiotu zatrudniającego oraz odpowiednio pracodawcy użytkownika lub podmiotu, do którego pracownik jest delegowany:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres siedziby albo miejsca zamieszkania,
 - c) numer telefonu oraz adres do doręczeń elektronicznych,

- d) informację o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, lub odpowiedniego urzędowego rejestru w państwie obcym – w przypadku podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą lub statutową,
 - e) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu tożsamości oraz nazwę organu, który wydał ten dokument – w przypadku osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej,
 - e) identyfikator podatkowy NIP – w przypadku polskiego podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą,
 - f) numer REGON – w przypadku polskiego podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą,
 - g) numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej,
 - h) numer wpisu do rejestru agencji zatrudnienia – w przypadku polskiego podmiotu zatrudniającego, który prowadzi agencję zatrudnienia świadczącą usługi pracy tymczasowej,
 - i) rodzaj działalności, w zakresie której cudzoziemiec będzie wykonywał pracę, określony według klasyfikacji ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773);
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, dane osoby przebywającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadającej dokumenty potwierdzające wypełnienie wymogów określonych w art. 39 pkt 2 i 3 i upoważnionej do reprezentowania zagranicznego podmiotu zatrudniającego wobec wojewody i organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 8:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) obywatelstwo,
 - c) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu tożsamości oraz nazwę organu, który wydał ten dokument,
 - d) adres do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) numer telefonu oraz adres do doręczeń elektronicznych,
 - f) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 3) dane osobowe cudzoziemca:
- a) imię (imiona) i nazwisko,

- b) płeć,
 - c) datę urodzenia,
 - d) obywatelstwo,
 - e) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu podróży,
 - f) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 4) informacje dotyczące pracy oferowanej cudzoziemcowi:
- a) okres lub okresy pracy oznaczone datami,
 - b) stanowisko, rodzaj pracy lub funkcję,
 - c) zawód zgodny z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,
 - d) miejsce wykonywania pracy,
 - e) podstawę prawną wykonywania pracy,
 - f) wymiar czasu pracy w przypadku umowy o pracę albo liczbę godzin pracy w miesiącu lub tygodniu w przypadku umowy cywilnoprawnej,
 - g) najniższe wynagrodzenie, jakie będzie otrzymywał cudzoziemiec, określone stawką godzinową lub miesięczną,
 - h) zakres podstawowych obowiązków cudzoziemca.

2. Jeżeli cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w okresie krótszym niż miesiąc, we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę podaje się liczbę godzin pracy i wynagrodzenie za cały okres pracy.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na pracę dołącza się oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej przez podmiot zatrudniający, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–g, zgodne ze stanem faktycznym w dniu złożenia wniosku i podpisane nie wcześniej niż 30 dni przed tym dniem. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 10. 1. Podmiot zatrudniający wnosi opłatę za każdy wniosek o wydanie zezwolenia na pracę.

2. Opłata wniesiona w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę w przypadkach, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Opłata wniesiona w związku z wnioskiem o wydanie lub przedłużenie zezwolenia na pracę w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, stanowi dochód budżetu państwa i dochód powiatu w częściach równych.

4. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi.

5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie większą niż:

- 1) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, w przypadkach, o których mowa w art. 6 pkt 1–3;
- 2) 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4

– biorąc pod uwagę okres wykonywania pracy przez cudzoziemca oraz szacowany przeciętny koszt postępowania w sprawie wydania zezwolenia na pracę.

Art. 11. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, które podmiot zatrudniający dołącza do wniosku o wydanie zezwolenia na pracę, potwierdzających okoliczności określone we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę oraz okoliczności uzasadniające wydanie zezwolenia na pracę, a także dopełnienie obowiązku dokonania opłaty, o której mowa w art. 10 ust. 1, mając na uwadze potrzebę uzyskania informacji niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na pracę.

Art. 12. W postępowaniu o wydanie lub uchylenie zezwolenia na pracę:

- 1) stroną postępowania jest wyłącznie podmiot zatrudniający;
- 2) nie stosuje się przepisów art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 13. 1. Wydania zezwolenia na pracę odmawia się, jeżeli:

- 1) podmiot zatrudniający:
 - a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane, lub
 - b) w toku postępowania zeznał nieprawdę lub zataił prawdę, lub podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego, lub takiego dokumentu jako autentycznego używał, lub
 - c) został prawomocnie ukarany za popełnienie wykroczenia określonego w art. 76 ust. 3–5, lub

- d) w ciągu dwóch lat od prawomocnego ukarania za popełnienie wykroczenia, o którym mowa w art. 76 ust. 1, został ponownie prawomocnie ukarany za popełnienie czynu określonego w tym przepisie, lub
- e) został prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 lub art. 225 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), lub
- f) został prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w art. 270, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub
- g) został prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub skazany w innym państwie za przestępstwo, o którym mowa w Protokole o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 160), lub
- h) nie dopełnia obowiązków wynikających z art. 17 ust. 4 lub 5, lub
- i) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz Fundusz Solidarnościowy albo nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty należności z tytułu składek lub gdy wysokość nieopłaconej składki nie przekracza kwoty kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, lub
- j) nie dopełnia obowiązku zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego pracowników lub innych osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym albo nie zgłasza pomocników rolnika w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników do ubezpieczenia społecznego rolników, lub
- k) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
- l) nie posiada środków finansowych ani źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi, lub

- m) nie prowadzi działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej uzasadniającej powierzenie pracy danemu cudzoziemcowi w danym okresie, w tym zawiesił działalność, został wykreślony z właściwego rejestru lub jego działalność jest w okresie likwidacji, lub
 - n) został ustanowiony lub działa głównie w celu ułatwiania cudzoziemcom wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub gdy
- 2) cudzoziemiec:
- a) nie spełnia wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, w przypadku gdy wniosek dotyczy zezwolenia na pracę w tym zawodzie lub
 - b) został prawomocnie skazany za przestępstwo określone w art. 270, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub
 - c) jest osobą, której dane zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, o którym mowa w art. 434 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i obowiązuje wpis tych danych do wykazu, lub
- 3) dzień rozpoczęcia pracy wskazany przez podmiot zatrudniający nastąpi później niż 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku, lub
- 4) w danym roku nastąpiło przekroczenie maksymalnej liczby zezwoleń na pracę, określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, lub
- 5) powierzenie pracy cudzoziemcowi spowoduje przekroczenie limitu zatrudnienia cudzoziemców przez polski podmiot zatrudniający, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, lub
- 6) wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub
- 7) z okoliczności sprawy wynika, że cudzoziemiec byłby zatrudniony przez podmiot, który nie jest agencją pracy tymczasowej działającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z obowiązującymi przepisami, a praca byłaby wykonywana na rzecz osoby trzeciej.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. c–g stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba fizyczna została prawomocnie ukarana lub skazana za działanie w imieniu podmiotu zatrudniającego, który składa wniosek o wydanie zezwolenia na pracę, w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania albo podejmowania decyzji w jego imieniu.

3. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. c–g stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba fizyczna:

- 1) pełniącą funkcję w zarządzie polskiego podmiotu zatrudniającego, będącego osobą prawną podlegającą wpisowi do rejestru przedsiębiorców lub spółką kapitałową w organizacji, składającego wniosek o wydanie zezwolenia na pracę,
- 2) reprezentująca lub prowadząca sprawy spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej lub działająca w charakterze prokurenta przedsiębiorcy, składającego wniosek o wydanie zezwolenia na pracę

– została prawomocnie ukarana lub skazana za działanie w imieniu innego podmiotu zatrudniającego w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania albo podejmowania w jego imieniu decyzji.

4. W celu ustalenia, czy podmiot zatrudniający został ustanowiony lub działa głównie w celu ułatwiania cudzoziemcom wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ rozpatrujący wniosek o wydanie zezwolenia na pracę może wziąć pod uwagę w szczególności:

- 1) liczbę powiadomień, o których mowa w art. 19 pkt 1, dokonanych przez podmiot zatrudniający, w stosunku do liczby zezwoleń na pracę udzielonych na wniosek tego podmiotu zatrudniającego;
- 2) liczbę oświadczeń o zgłoszeniu się cudzoziemca do pracy, o których mowa w art. 49 ust. 1, dokonanych przez podmiot zatrudniający, w stosunku do liczby zezwoleń na pracę sezonową udzielonych na wniosek podmiotu zatrudniającego;
- 3) liczbę powiadomień, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1, dokonanych przez podmiot zatrudniający, w stosunku do liczby oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisanych do ewidencji oświadczeń;
- 4) liczbę wniosków o wydanie zezwolenia na pracę i liczbę oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, które złożył podmiot zatrudniający, w stosunku do ogólnej liczby osób zatrudnionych przez dany podmiot zatrudniający;
- 5) informacje o zgłoszeniu cudzoziemców posiadających zezwolenie na pracę lub oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia społecznego rolników.
- 6) liczbę cudzoziemców, którzy otrzymali wize w celu wykonywania pracy na podstawie zezwoleń na pracę, zezwoleń na pracę sezonową wydanych na wniosek podmiotu zatrudniającego lub oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi złożonych przez podmiot zatrudniający i wpisanych do ewidencji.

4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną liczbę zezwoleń na pracę, które mogą zostać wydane w danym roku kalendarzowym, o ile jest to niezbędne ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego lub ryzyko, że wysoka liczba wydanych zezwoleń na pracę utrudni zatrudnienie obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 6 lub art. 3 ust. 1. Limity mogą dotyczyć poszczególnych rodzajów zezwoleń na pracę, województw, powiatów, zawodów, rodzajów umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzony wykonywanie pracy, lub rodzajów działalności podmiotu zatrudniającego według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

5. Minister właściwy do spraw pracy zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o stanie wykorzystania limitów, o których mowa w ust. 4, na koniec każdego miesiąca oraz ogłasza ich pełne wykorzystanie w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.

6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, limity zatrudnienia cudzoziemców przez polski podmiot zatrudniający w postaci określonego procentowo minimalnego udziału obywateli polskich i cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 6 lub art. 3 ust. 1, w liczbie osób wykonujących pracę na rzecz danego podmiotu, o ile jest to niezbędne ze względu na ryzyko, że wysoka liczba wydanych zezwoleń na pracę utrudni zatrudnienie obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 6 lub art. 3 ust. 1. Limity mogą dotyczyć poszczególnych województw, powiatów, sektorów lub zawodów.

Art. 14. Wydania zezwolenia na pracę można odmówić, jeżeli z okoliczności wynika że:

- 1) celem uzyskania zezwolenia na pracę jest pozorne zatrudnienie cudzoziemca lub że cudzoziemiec nie będzie wykonywał pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach określonych w tym zezwoleniu, w szczególności gdy w okresie dwóch lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemiec, który posiadał zezwolenie na pracę lub oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca i wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy, nie wykonywał pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) podmiot zatrudniający nie będzie dopełniał obowiązków związanych z powierzeniem pracy cudzoziemcowi lub innym osobom lub obowiązków związanych z prowadzeniem działalności.

Art. 15. Zezwolenie na pracę wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 16. Uzyskanie zezwolenia na pracę nie zwalnia z wymogów określonych odrębnymi przepisami, od których spełnienia jest uzależnione wykonywanie zawodów regulowanych lub działalności.

Art. 17. 1. Podmiot zatrudniający, któremu wydano zezwolenie na pracę:

- 1) uwzględnia w umowie z cudzoziemcem warunki określone w zezwoleniu na pracę lub zmianę warunków, która nie wymaga zmiany lub uzyskania nowego zezwolenia na pracę;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, dostosowuje wysokość wynagrodzenia cudzoziemca do kwoty nie niższej niż aktualna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę lub kwota określona według minimalnej stawki godzinowej, o których mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, dostosowuje wysokość wynagrodzenia cudzoziemca do kwoty nie niższej niż 70% aktualnej wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 572);
- 4) podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy lub liczby godzin, w których cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 5) informuje cudzoziemca o działaniach podejmowanych w związku z postępowaniem w sprawie zezwolenia na pracę;
- 6) przekazuje cudzoziemcowi decyzje o wydaniu, zmianie lub uchyleniu zezwolenia na pracę, a także informację o odmowie wydania zezwolenia na pracę;
- 7) zachowuje należytą staranność w postępowaniach o wydanie, zmianę lub uchylenie zezwolenia na pracę;
- 8) udostępnia staroście, wojewodzie, jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, konsulowi, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, organowi Państwowej Inspekcji Pracy, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej oraz Policji, na ich wniosek, dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków określonych w pkt 1–6 i 9, sporządzonych w języku polskim lub przetłumaczonych na język polski;

9) na wniosek pracodawcy użytkownika przekazuje mu kopię zezwolenia na pracę dotyczącego pracownika tymczasowego.

2. W stosunku do cudzoziemca pełniącego funkcję w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji albo prowadzącego sprawę spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, albo będącego prokurentem, przepisów ust. 1 pkt 1–4 i 9 nie stosuje się.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 6 pkt 3, jeżeli cudzoziemiec przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 3, zagraniczny podmiot zatrudniający niezwłocznie odwołuje cudzoziemca z delegacji.

4. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ust. 1–3, podmiot zatrudniający niezwłocznie dopełnia obowiązków, o których mowa w ust. 1.

5. W przypadku niewypłacenia należnego wynagrodzenia lub nieopłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne podmiot zatrudniający wypłaca cudzoziemcowi zaległe wynagrodzenie za okres wykonywanej pracy oraz opłaca związane z nim składki na ubezpieczenia społeczne i zaliczki na podatek dochodowy.

Art. 18. 1. Zmiana lub wydanie nowego zezwolenia na pracę nie są wymagane, jeżeli:

- 1) nastąpiła zmiana siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej:
 - a) podmiotu zatrudniającego,
 - b) podmiotu, do którego pracownik jest delegowany przez zagraniczny podmiot zatrudniający,
 - c) pracodawcy użytkownika;
- 2) nastąpiło przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę;
- 3) podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej;
- 4) zwiększono wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu określone w zezwoleniu na pracę, przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia;
- 5) nastąpiła zmiana nazwy stanowiska pracy bez zmiany zakresu obowiązków cudzoziemca.

2. Podmiot zatrudniający powiadamia organ, który wydał zezwolenie na pracę, o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Art. 19. Podmiot zatrudniający powiadamia organ, który wydał zezwolenie na pracę, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie podjął pracy w okresie 3 miesięcy od początkowej daty ważności zezwolenia na pracę;
- 2) cudzoziemiec przerwał pracę na okres przekraczający 3 miesiące;
- 3) cudzoziemiec zakończył pracę wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności zezwolenia na pracę.

Art. 20. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 18 ust. 2 i art. 19, dokonuje się za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia, w ciągu 7 dni od dnia wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 19 pkt 1–3.

2. W przypadku nieprawidłowego działania systemu teleinformatycznego praca.gov.pl, które powoduje brak możliwości terminowego powiadomienia w sposób określony w ust. 1, powiadomienia dokonuje się najpóźniej pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości.

Art. 21. 1. Jeżeli w okresie ważności zezwolenia na pracę cudzoziemca podmiot zatrudniający złożył wniosek o wydanie kolejnego zezwolenia na pracę cudzoziemca w celu kontynuacji pracy na tym samym stanowisku lub w tym samym rodzaju pracy i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pracę cudzoziemca na warunkach określonych w wydanym zezwoleniu na pracę uważa się za legalną od dnia, w którym upłynął okres ważności wydanego zezwolenia do dnia, w którym decyzja w sprawie wydania kolejnego zezwolenia na pracę stała się ostateczna. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.

2. W przypadku nieprawidłowego działania systemu teleinformatycznego praca.gov.pl, które powoduje brak możliwości złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli wniosek został złożony pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości.

3. Do cudzoziemca, który złożył wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub 1a, art. 126 ust. 1, art. 127 lub art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w celu kontynuowania pracy wykonywanej zgodnie z posiadanym przez siebie zezwoleniem na pracę lub zezwoleniem na pobyt czasowy, lub który

złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, stosuje się przepis ust. 1.

Art. 22. 1. Organ, który wydał zezwolenie na pracę, uchyla to zezwolenie, jeżeli:

- 1) uległy zmianie okoliczności lub dowody odnoszące się do wydanej decyzji;
- 2) podmiot zatrudniający w toku postępowania:
 - a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo w celu użycia jako autentyczny podrobił lub przerobił dokument, albo takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 3) ustała przyczyna wydania zezwolenia na pracę;
- 4) cudzoziemiec przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 16;
- 5) podmiot zatrudniający nie dopełnił obowiązków, o których mowa w art. 17 ust. 4 lub 5;
- 6) otrzymał informację o okolicznościach, o których mowa w art. 19;
- 7) otrzymał informację, że w stosunku do cudzoziemca obowiązuje wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 8) podmiot zatrudniający nie prowadzi działalności uzasadniającej powierzenie pracy cudzoziemcowi, w szczególności nie prowadzi działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej, został wykreślony z właściwego rejestru, lub jego działalność jest w okresie zawieszenia lub likwidacji.

2. Przepisów ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 pkt 6 nie stosuje się, jeżeli wojewoda otrzymał powiadomienie, o którym mowa w art. 19 pkt 1 lub 2, zawierające informację o przyczynach niepodjęcia lub przerwania pracy oraz deklarację, że zezwolenie będzie wykorzystane zgodnie z jego przeznaczeniem.

Art. 23. W przypadku uchylenia zezwolenia na pracę cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organ informuje o uchyleniu zezwolenia organ Straży Granicznej, jeżeli decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna.

Art. 24. Zezwolenie na pracę wygasa z mocy prawa z dniem, w którym udzielono cudzoziemcowi:

- 1) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej lub zezwolenia na pobyt stały albo

- 2) zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 114 ust. 1, art. 126 lub art. 127, w związku z wykonywaniem pracy u tego samego polskiego podmiotu zatrudniającego i na tym samym stanowisku.

Art. 25. 1. Zobowiązanie cudzoziemca do wykonywania czynności wynikających z umowy cywilnoprawnej lub obowiązek świadczenia pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wygasają na okres, w którym cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w art. 3.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strony zachowują prawo do odszkodowania, jeżeli odmowa lub uchylenie zezwolenia na pracę było wynikiem niezachowania należytej staranności, o ile przepisy szczególne albo treść umowy nie stanowią inaczej.

Rozdział 2

Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego

Art. 26. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania polskiego podmiotu zatrudniającego.

Art. 27. 1. Wojewoda rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego z uwzględnieniem pierwszeństwa wniosków o wydanie kolejnego zezwolenia na pracę dla tego samego polskiego podmiotu zatrudniającego i dla tego samego cudzoziemca w wymiarze czasu pracy nie niższym i za wynagrodzeniem nie niższym niż określone w uprzednio wydanym zezwoleniu na pracę, ważnym w dniu złożenia kolejnego wniosku o wydanie zezwolenia na pracę.

2. Wojewoda rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego z uwzględnieniem pierwszeństwa cudzoziemców mających wykonywać pracę u przedsiębiorców określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz przedsiębiorców prowadzących działalność o znaczeniu strategicznym dla gospodarki narodowej, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki narodowej oraz przedmiot działalności przedsiębiorcy.

Art. 28. 1. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego wydaje się, jeżeli cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z polskim podmiotem zatrudniającym oraz spełnione będą następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec nie będzie wykonywał pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2;
- 2) cudzoziemiec nie będzie zatrudniony w rozumieniu art. 2 pkt 10 lit. c-f;
- 3) wysokość wynagrodzenia cudzoziemca nie będzie niższa niż:
 - a) wysokość wynagrodzenia pracowników wykonujących pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku oraz
 - b) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę lub wysokość wynagrodzenia określonego według minimalnej stawki godzinowej, o których mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
- 4) wymiar czasu pracy nie będzie niższy niż 1/4 pełnego wymiaru czasu pracy lub 40 godzin miesięcznie.

2. W przypadku złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca w niepełnym wymiarze czasu pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej uwzględnia się wysokość wynagrodzenia, która będzie określona w umowie z cudzoziemcem, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy lub przewidywanego okresu wykonywania zobowiązań wynikających z umowy.

3. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. b stosuje się odpowiednio do umów cywilnoprawnych, do których nie stosuje się przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 29. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 13, wydania zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego odmawia się, jeżeli w dniu złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę zawód, w którym cudzoziemiec ma wykonywać pracę lub rodzaj pracy, która ma być mu powierzona, znajduje się na liście zawodów, określonej przez starostę właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca, zamieszczonej w rejestrze, o którym mowa w ust. 5.

2. W przypadku, gdy specyfika wykonywanej przez cudzoziemca pracy nie pozwala na wskazanie głównego miejsca jej wykonywania, w postępowaniu o wydanie zezwolenia na pracę bierze się pod uwagę listę zawodów i rodzajów pracy, o której mowa w ust. 3, określoną przez starostę właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania polskiego podmiotu zatrudniającego.

3. Starosta, na uzasadniony wniosek dyrektora powiatowego urzędu pracy, po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady rynku pracy, może określić listę zawodów i rodzajów

pracy, w stosunku do których odmawia się wydania zezwolenia na pracę cudzoziemca ze względu na trudną sytuację na lokalnym rynku pracy, uzasadniająca ograniczenie możliwości podjęcia pracy przez cudzoziemców na terenie powiatu.

4. Przy określaniu listy, o której mowa w ust. 3, starosta bierze pod uwagę stopę bezrobocia oraz zwolnienia grupowe na lokalnym rynku pracy, w szczególności liczbę zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy w poszczególnych zawodach w stosunku do liczby ofert zgłoszonych do powiatowych urzędów pracy oraz liczbę osób objętych zwolnieniami grupowymi.

5. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi rejestr list zawodów o których mowa w ust. 3, w podziale na powiaty i województwa na portalu praca.gov.pl.

6. Wpisu do rejestru dokonuje starosta. Wpis jest publikowany w rejestrze w dniu następującym po dniu jego dokonania.

7. Do wykreślenia z rejestru list zawodów stosuje się odpowiednio ust. 1–6.

Art. 30. 1. W zezwoleniu na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego określa się:

- 1) dane polskiego podmiotu zatrudniającego, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a–c;
- 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d oraz f;
- 3) stanowisko lub rodzaj pracy;
- 4) wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;
- 5) najniższe wynagrodzenie, jakie będzie otrzymywał cudzoziemiec na danym stanowisku;
- 6) rodzaj umowy będącej podstawą wykonywania pracy;
- 7) okres ważności zezwolenia.

2. Jeżeli zezwolenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego, w zezwoleniu na pracę jest określany pracodawca użytkownik.

Art. 31. 1. Polski podmiot zatrudniający może powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy o innym charakterze lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego na okresy łącznie nieprzekraczające 30 dni w roku kalendarzowym, jeżeli są spełnione pozostałe warunki określone w zezwoleniu na pracę i jeżeli uprzednio powiadomi wojewodę, który wydał zezwolenie na pracę, za pomocą systemu teleinformatycznego praca.gov.pl.

2. Oprócz przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 1, zmiana lub wydanie nowego zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego nie są wymagane, jeżeli

nastąpiła zmiana warunków pracy cudzoziemca na zasadach określonych przepisami art. 9¹ lub art. 23^{1a} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub art. 4 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669).

Art. 32. 1. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 1 rok, jeżeli:

- 1) wniosek o wydanie zezwolenia na pracę jest złożony przez polski podmiot zatrudniający prowadzący działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 1 rok lub
- 2) czas pracy nie będzie przekraczał ½ pełnego czasu pracy lub 20 godzin tygodniowo, lub
- 3) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Zezwolenie na pracę cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego wydaje się na czas nie dłuższy niż określony przepisami art. 20 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.

Rozdział 3

Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji

Art. 33. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę polskiego podmiotu zatrudniającego.

Art. 34. 1. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje się dla:

- 1) członka zarządu osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji;
- 2) osoby prowadzącej sprawę spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej lub reprezentującej taką spółkę;
- 3) prokurenta;
- 4) osoby, która będzie wykonywała powtarzające się świadczenia niepieniężne, o których mowa w art. 176 lub art. 356 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 5) osoby, która będzie świadczyła pracę lub usługi w zamian za akcje prostej spółki akcyjnej.

2. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje się, jeżeli polski podmiot zatrudniający:

- 1) w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku osiągnął dochód nie niższy niż 12-krotność aktualnego w dniu złożenia wniosku, przeciętnego miesięcznego

wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa, oraz

- 2) co najmniej przez okres 1 roku poprzedzającego złożenie wniosku zatrudnia na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwóch pracowników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, będących obywatelami polskimi lub osobami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 6 lub art. 3 ust. 1.

3. Jeżeli polski podmiot zatrudniający nie spełnia warunków określonych w ust. 2, zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji może być wydane, jeżeli polski podmiot zatrudniający wykaże, że posiadane przez niego środki lub prowadzone działania, w szczególności działalność przyczyniająca się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia miejsc pracy, pozwolą na spełnienie w przyszłości warunków określonych w ust. 2.

Art. 35. W zezwoleniu na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji określa się:

- 1) dane polskiego podmiotu zatrudniającego, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a–c;
- 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d oraz f;
- 3) funkcję;
- 4) okres ważności zezwolenia.

Art. 36. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 1 rok, jeżeli polski podmiot zatrudniający prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 1 rok lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 34 ust. 2.

Art. 37. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji nie jest wymagane, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający łącznie 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji albo w związku z reprezentacją lub prowadzeniem spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, albo w związku z udzieloną mu prokurą.

Rozdział 4

Zezwolenie na pracę w celu delegowania cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 38. 1. Zezwolenie na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się, jeżeli cudzoziemiec jest zatrudniony przez zagraniczny podmiot zatrudniający, wykonuje pracę za granicą dla tego podmiotu zatrudniającego i będzie delegowany do pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) w oddziale, zakładzie lub przedstawicielstwie podmiotu zagranicznego albo w podmiocie pozostającym z podmiotem zagranicznym w stosunku dominacji lub zależności lub w stosunku powiązania w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 2) w celu wykonania przez zagraniczny podmiot zatrudniający usługi eksportowej;
- 3) w innym celu niż wskazany w pkt 1 i w innym celu niż świadczenie usług.

2. Usługa eksportowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oznacza usługę o charakterze tymczasowym i okazjonalnym wykonywaną przez zagraniczny podmiot zatrudniający, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) lub w przepisach szczególnych.

3. Zezwolenie na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, do którego cudzoziemiec jest delegowany;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu, na rzecz którego jest świadczona usługa, a jeżeli podmiot ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą – ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wydaje wojewoda właściwy ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli ze względu na specyfikę pracy cudzoziemca nie można ustalić głównego miejsca wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenie na pracę wydaje wojewoda mazowiecki.

Art. 39. Zezwolenie na pracę w celu delegowania cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie będzie zatrudniony w rozumieniu art. 2 pkt 10 lit. c–f;
- 2) wykonywanie pracy przez cudzoziemca będzie odbywało się na warunkach zgodnych z art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–8 oraz art. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73);
- 3) wysokość wynagrodzenia, która będzie przysługiwała cudzoziemcowi za wykonywanie pracy, nie będzie niższa niż 70% aktualnego w dniu złożenia wniosku przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa;
- 4) zagraniczny podmiot zatrudniający wskazał osobę przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadającą dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków określonych w pkt 2 i 3, działającą w imieniu tego podmiotu zatrudniającego i upoważnioną do jego reprezentowania wobec wojewody oraz organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 8.

Art. 40. 1. W zezwoleniu na pracę w celu delegowania cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określa się:

- 1) dane zagranicznego podmiotu zatrudniającego, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a–c;
- 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d oraz f;
- 3) stanowisko lub rodzaj pracy;
- 4) wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;
- 5) najniższe wynagrodzenie, jakie będzie otrzymywał cudzoziemiec na danym stanowisku;
- 6) okres ważności zezwolenia.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1 i 2, w zezwoleniu na pracę określa się podmiot, do którego cudzoziemiec jest delegowany, lub odbiorcę usługi.

Art. 41. W przypadku gdy cudzoziemiec będzie delegowany do oddziału, zakładu lub przedstawicielstwa podmiotu zagranicznego albo do podmiotu pozostającego z podmiotem

zagranicznym w stosunku dominacji lub zależności lub w stosunku powiązania w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 1 rok, zezwolenie na pracę wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 1 rok.

Art. 42. Zezwolenie na pracę nie jest wymagane, jeżeli cudzoziemiec:

- 1) uprawniony do przebywania i wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, jest zatrudniony przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium tego państwa i czasowo delegowany przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 2) jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 30 dni w roku kalendarzowym do oddziału, zakładu lub przedstawicielstwa podmiotu zagranicznego albo do podmiotu pozostającego z podmiotem zagranicznym w stosunku dominacji lub zależności lub w stosunku powiązania w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych,
- 3) jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 30 dni w ciągu 180 dni w innym celu niż określony w pkt 1 i 2 i w innym celu niż wykonanie usługi.

Rozdział 5

Zezwolenie na pracę sezonową

Art. 43. 1 Zezwolenie na pracę sezonową wydaje się, jeżeli:

- 1) podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi jest polski podmiot zatrudniający;
- 2) wysokość wynagrodzenia, która będzie określona w umowie z cudzoziemcem, nie będzie niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku;
- 3) praca będzie wykonywana przez cudzoziemca w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;
- 4) praca będzie wykonywana przez cudzoziemca w okresie nieprzekraczającym 9 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r.

o statystyce publicznej, działalności, w których wydaje się zezwolenia na pracę sezonową, biorąc pod uwagę podklasy, w których występuje znacznie wyższe zapotrzebowanie na siłę roboczą w niektórych okresach roku ze względu na powtarzające się wydarzenia lub typy wydarzeń podlegające uwarunkowaniom sezonowym w tych podklasach działalności.

Art. 44. Zezwolenie na pracę sezonową wydaje starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania polskiego podmiotu zatrudniającego.

Art. 45. Wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową zawiera, poza informacjami, o których mowa w art. 9:

- 1) datę wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen oraz dane dotyczące pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku, w tym podstawy prawnej;
- 2) oświadczenie polskiego podmiotu zatrudniającego, że zapewnia cudzoziemcowi zakwaterowanie albo że według wiedzy polskiego podmiotu zatrudniającego cudzoziemiec zapewnia sobie zakwaterowanie we własnym zakresie;
- 3) informacje dotyczące przewidywanego płatnego urlopu przysługującego cudzoziemcowi.

Art. 46. Wnioski o wydanie zezwolenia na pracę sezonową rozpatruje się z uwzględnieniem pierwszeństwa cudzoziemców, którzy co najmniej raz w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywali pracę na rzecz danego polskiego podmiotu zatrudniającego na podstawie zezwolenia na pracę sezonową, jeżeli praca będzie wykonywana na podstawie umowy o pracę.

Art. 47. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową dotyczy cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie innego dokumentu niż wiza wydana w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego bez związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej, pracę cudzoziemca na warunkach określonych we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową uważa się za legalną od dnia złożenia wniosku, który nie zawiera braków formalnych, do dnia doręczenia decyzji starosty w sprawie zezwolenia na pracę sezonową, nie dłużej jednak niż przez okres 30 dni.

Art. 48. 1. Jeżeli cudzoziemiec wskazany we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową będzie ubiegał się o wydanie wizeny, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub zamierza wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego i spełnione są warunki, o których

mowa w art. 43 ust. 1, oraz nie zachodzą okoliczności, z powodu których odmawia się wydania zezwolenia na pracę sezonową, starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania polskiego podmiotu zatrudniającego:

- 1) wpisuje wniosek do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej;
- 2) wydaje polskiemu podmiotowi zatrudniającaemu zaświadczenie o wpisie, o którym mowa w pkt 1.

2. W zaświadczeniu, o którym mowa ust. 1 pkt 2, określa się:

- 1) dane polskiego podmiotu zatrudniającego, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a-c;
- 2) pracodawcę użytkownika, jeżeli wniosek dotyczy pracy w charakterze pracownika tymczasowego;
- 3) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d oraz f;
- 4) miejsce wykonywania pracy sezonowej;
- 5) podstawę prawną wykonywania pracy;
- 6) wymiar czasu pracy w przypadku umowy o pracę albo liczbę godzin pracy w miesiącu lub tygodniu w przypadku umowy cywilnoprawnej;
- 7) najniższe wynagrodzenie jakie będzie otrzymywał cudzoziemiec określone stawką godzinową lub miesięczną;
- 8) zakres podstawowych obowiązków cudzoziemca;
- 9) okres lub okresy pracy sezonowej w poszczególnych latach kalendarzowych wpisane do ewidencji;
- 10) datę wpisu wniosku do ewidencji.

3. W sprawach niewymagających postępowania wyjaśniającego starosta dokonuje czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, albo wydaje decyzję o odmowie wydania zezwolenia na pracę sezonową w terminie 7 dni roboczych od dnia złożenia kompletnego wniosku.

4. W zaświadczeniu umieszcza się informację o zasadach wjazdu i pobytu cudzoziemców wykonujących pracę sezonową, ich prawach i obowiązkach związanych z dostępem do polskiego rynku pracy oraz pouczenie o prawie do odszkodowania, o którym mowa w art. 58 ust. 3.

5. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową nie spełnia wymagań ustalonych przepisami prawa, starosta wzywa wnioskodawcę, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia złożenia wniosku, do usunięcia braków formalnych. Przepisy art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

6. W sprawach wymagających postępowania wyjaśniającego starosta dokonuje czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, albo wydaje decyzję o odmowie wydania zezwolenia na pracę sezonową w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Art. 49. 1. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową został wpisany do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, zezwolenie na pracę sezonową wydaje się po wjeździe cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego, jeżeli polski podmiot zatrudniający przedstawił właściwemu staroście oświadczenie o zgłoszeniu się cudzoziemca do pracy wraz z kopią dokumentu podróży cudzoziemca zawierającego wizę, na podstawie której cudzoziemiec aktualnie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub stempel wjazdu cudzoziemca w ramach ruchu bezwizowego oraz potwierdzenie daty wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen w celu wykonywania pracy sezonowej.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane polskiego podmiotu zatrudniającego, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a–c;
- 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, c–e;
- 3) dane dotyczące pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) adres zakwaterowania cudzoziemca w okresie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) okres, w jakim cudzoziemiec będzie wykonywał pracę sezonową.

3. Pracę cudzoziemca na warunkach określonych w zaświadczeniu o wpisie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej uważa się za legalną od dnia, w którym polski podmiot zatrudniający przedstawił dokumenty, o których mowa w ust. 1, do dnia doręczenia mu decyzji w sprawie zezwolenia na pracę sezonową. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.

4. Jeżeli dzień rozpoczęcia pracy przez cudzoziemca przypada na dzień wolny od pracy urzędu, pracę na warunkach określonych w zaświadczeniu o wpisie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej uważa się za legalną również wówczas, gdy w pierwszym dniu pracy urzędu polski podmiot zatrudniający przedstawił właściwemu staroście dokumenty, o których mowa w ust. 1.

Art. 50. 1. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową został wpisany do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, postępowanie ulega umorzeniu

z mocy prawa, jeżeli polski podmiot zatrudniający nie przedstawił oświadczenia o zgłoszeniu się cudzoziemca do pracy w celu wykonywania pracy sezonowej:

- 1) po upływie 90 dni od dnia rozpoczęcia pracy określonego we wpisie do ewidencji wniosków lub
- 2) w dniu upływu terminu zakończenia pracy określonego we wpisie do ewidencji wniosków, lub
- 3) w dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym cudzoziemiec miał wykonywać pracę.

2. Jeżeli postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na pracę sezonową uległo umorzeniu, wpis do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej ulega unieważnieniu z mocy prawa.

Art. 51. Na wniosek polskiego podmiotu zatrudniającego właściwy starosta może dokonać wpisu wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, na okresy nie dłuższe niż 9 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego, przypadające odpowiednio w ciągu nie więcej niż 3 kolejnych lat kalendarzowych, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7, a polski podmiot zatrudniający powierzał pracę cudzoziemcowi, którego dotyczy wniosek, zgodnie z zezwoleniem na pracę sezonową, co najmniej raz w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku.

Art. 52. 1. Zezwolenie na pracę sezonową wydaje się na czas określony, który nie może być dłuższy niż 9 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. W przypadku cudzoziemca, który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, okres, o którym mowa w ust. 1, jest liczony od dnia pierwszego wjazdu cudzoziemca na terytorium państw obszaru Schengen w danym roku kalendarzowym po wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2.

3. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową dotyczy cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na innej podstawie niż określona w ust. 2, z którą może wiązać się uprawnienie do wykonywania pracy, zezwolenie może być wydane na okres legalnego pobytu, nie dłużej jednak niż na okres 9 miesięcy w ciągu roku

kalendarzowego, liczony łącznie z okresami określonymi w poprzednio wydanych zezwoleniach na pracę sezonową dla tego cudzoziemca.

Art. 53. 1. W zezwoleniu na pracę sezonową określa się:

- 1) dane polskiego podmiotu zatrudniającego, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a–c;
- 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d oraz f;
- 3) wymiar czasu pracy w przypadku umowy o pracę albo liczbę godzin pracy w miesiącu lub tygodniu w przypadku umowy cywilnoprawnej;
- 4) najniższe wynagrodzenie, jakie będzie otrzymywał cudzoziemiec, określone stawką godzinową lub miesięczną;
- 5) podstawę prawną wykonywania pracy;
- 6) okres ważności zezwolenia.

2. Jeżeli zezwolenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego, w zezwoleniu na pracę sezonową określa się pracodawcę użytkownika.

Art. 54. 1. Polski podmiot zatrudniający cudzoziemca na podstawie zezwolenia na pracę sezonową może powierzyć mu pracę innego rodzaju niż praca wykonywana w ramach działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 na okresy nie dłuższe niż łącznie 30 dni w ciągu ważności zezwolenia, jeżeli zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7;
- 2) cudzoziemiec otrzymuje wynagrodzenie nie niższe niż określone w posiadanym zezwoleniu na pracę sezonową;
- 3) cudzoziemiec nie wykonuje pracy w charakterze pracownika tymczasowego.

2. Zmiana lub wydanie nowego zezwolenia na pracę sezonową nie jest wymagane, jeżeli:

- 1) polski podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej lub umowę o pomocy przy zbiorach zamiast innej umowy cywilnoprawnej;
- 2) polski podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę inną niż wskazana w zezwoleniu na pracę sezonową umowa o pomocy przy zbiorach;
- 3) zaistniały okoliczności, o których mowa w ust. 1.

Art. 55. Do zezwolenia na pracę sezonową nie stosuje się art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. d i lit. j oraz art. 19.

Art. 56. 1. Jeżeli cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, starosta może wydać przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową w celu kontynuacji pracy sezonowej przez cudzoziemca na rzecz tego samego podmiotu zatrudniającego lub w celu wykonywania pracy sezonowej na rzecz innego polskiego podmiotu zatrudniającego. Przepis art. 49 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie innego dokumentu niż wiza wydana w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego bez związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, starosta odmawia wszczęcia postępowania w sprawie wydania przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową.

3. Przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową wydaje się na okres, który łącznie z okresem pobytu cudzoziemca w celu wykonywania pracy sezonowej, liczonym od dnia pierwszego wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen w danym roku kalendarzowym, nie jest dłuższy niż 9 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

4. Jeżeli polski podmiot zatrudniający cudzoziemca na podstawie zezwolenia na pracę sezonową złożył wniosek o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową dla tego cudzoziemca, a wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pracę cudzoziemca na warunkach określonych w zezwoleniu na pracę sezonową uważa się za legalną od dnia złożenia wniosku do dnia, w którym decyzja w sprawie przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową staje się ostateczna. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli po zakończeniu pracy na podstawie umowy o pomocy przy zbiorach cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na podstawie innej umowy, a pozostałe warunki wykonywania pracy określone w zezwoleniu na pracę sezonową nie ulegną zmianie.

6. Jeżeli wniosek o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową złożył polski podmiot zatrudniający, który nie powierzał pracy danemu cudzoziemcowi na podstawie zezwolenia na pracę sezonową w okresie bezpośrednio poprzedzającym dzień złożenia wniosku, pracę tego cudzoziemca na warunkach określonych we wniosku uważa się za legalną do dnia doręczenia decyzji starosty, nie dłużej jednak niż przez okres 30 dni liczonych od dnia złożenia wniosku, który nie zawiera braków formalnych.

7. Do przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wydania zezwolenia na pracę sezonową.

8. Do wniosku o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową nie stosuje się art. 49.

Art. 57. 1. Jeżeli cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, a polski podmiot zatrudniający zapewnia mu zakwaterowanie, podmiot ten zawiera z cudzoziemcem odrębną umowę w formie pisemnej określającą warunki najmu lub użyczenia kwatery mieszkalnej.

2. Czyszc najmu kwatery mieszkalnej, o której mowa w ust. 1, nie może być potrącany z wynagrodzenia cudzoziemca. Postanowienia umowy przewidujące możliwość automatycznego potrącenia czynszu z wynagrodzenia cudzoziemca są nieważne.

3. Czyszc najmu kwatery mieszkalnej określony w umowie najmu nie może być wygórowany w stosunku do wynagrodzenia netto, które otrzymuje cudzoziemiec w okresie najmu, biorąc pod uwagę standard zakwaterowania i stawki rynkowe.

4. Przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 1, polski podmiot zatrudniający przedstawia cudzoziemcowi tłumaczenie umowy na język dla niego zrozumiały.

5. Cudzoziemiec, któremu podmiot zatrudniający zapewnia zakwaterowanie, może zgłosić staroście, który wydał zezwolenie na pracę sezonową w związku z pracą tego cudzoziemca, że kwatera mieszkalna nie spełnia warunków przewidzianych dla pomieszczeń przeznaczonych do zamieszkania przez ludzi w trakcie ich użytkowania.

6. W uzasadnionych przypadkach starosta przekazuje zgłoszenie, o którym mowa w ust. 5, organom właściwym w zakresie kontroli przestrzegania przepisów dotyczących utrzymywania obiektów budowlanych.

Art. 58. 1. Oprócz przypadków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1-5, 7 i 8, starosta wydaje decyzję o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową, jeżeli zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c - g.

2. Przepisów art. 22 ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 lub 2.

3. W przypadku uchylenia zezwolenia na pracę na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 8 lub art. 58 ust. 1 cudzoziemcowi przysługuje prawo do odszkodowania od polskiego podmiotu

zatrudniającego za niewykonanie zobowiązań, które ten podmiot zatrudniający musiałby wykonać, gdyby zezwolenie na pracę nie zostało uchylone.

4. Jeżeli decyzja o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową dotyczy cudzoziemca, który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, doręcza się ją dodatkowo temu cudzoziemcowi.

5. W przypadku gdy decyzja o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową stanie się ostateczna, starosta z urzędu unieważnia wpis do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej.

Rozdział 6

Oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca

Art. 59. 1. Polski podmiot zatrudniający składa za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b, oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7 oraz;
- 2) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
- 3) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę poza zakresem działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2, oraz
- 4) cudzoziemiec nie będzie zatrudniony w rozumieniu art. 2 pkt 10 lit. c–f, oraz
- 5) okres wykonywania pracy określony w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca nie będzie dłuższy niż 24 miesiące, oraz
- 6) dzień rozpoczęcia pracy wskazany w złożonym oświadczeniu nastąpi nie później niż 6 miesięcy od dnia złożenia oświadczenia.

2. Oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca niespełniające warunków określonych w ust. 1 pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 60. 1. W oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca polski podmiot zatrudniający zamieszcza:

- 1) informacje dotyczące polskiego podmiotu zatrudniającego:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres siedziby albo miejsca zamieszkania,
 - c) numer telefonu oraz adres do doręczeń elektronicznych,

- d) identyfikator podatkowy NIP i numer REGON – w przypadku polskiego podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą,
 - e) numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej,
 - f) numer wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia – w przypadku oświadczenia dotyczącego pracownika tymczasowego,
 - g) rodzaj działalności, w zakresie której cudzoziemiec będzie wykonywał pracę, określony według klasyfikacji ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej,
 - h) oświadczenie o zapoznaniu się z przepisami dotyczącymi zasad powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcom;
- 2) informacje dotyczące cudzoziemca:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) płeć,
 - c) datę urodzenia,
 - d) obywatelstwo,
 - e) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu podróży,
 - f) numer wizy lub karty pobytu oraz okres ważności tego dokumentu, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - g) dane dotyczące podstawy prawnej pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przewidywanego sposobu wykorzystania oświadczenia wpisanego do ewidencji oświadczeń,
 - h) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 3) dane dotyczące pracy oferowanej cudzoziemcowi:
- a) zawód zgodny z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,
 - b) stanowisko lub rodzaj pracy,
 - c) miejsce wykonywania pracy,
 - d) okres pracy oznaczony datami,
 - e) rodzaj umowy stanowiącej podstawę wykonywania pracy,
 - f) najniższe wynagrodzenie, jakie będzie otrzymywał cudzoziemiec, określone stawką godzinową lub miesięczną,
 - g) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub w miesiącu;

- 4) dane dotyczące pracodawcy użytkownika, jeżeli oświadczenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego:
- a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby,
 - c) identyfikator podatkowy NIP i numer REGON w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą,
 - d) numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej
 - e) rodzaj działalności według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

2. Do oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca dołącza się oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej przez polski podmiot zatrudniający, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–g. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, które polski podmiot zatrudniający jest obowiązany dołączyć do oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, potwierdzających okoliczności określone w oświadczeniu, a także dopełnienie obowiązku dokonania opłaty, o której mowa w art. 61 ust. 1, mając na uwadze potrzebę uzyskania informacji niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia postępowania w sprawie wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń.

Art. 61. 1. Oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca składa się wraz z opłatą.

2. Opłata wniesiona w związku z oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca stanowi dochód budżetu państwa i dochód powiatu w częściach równych.

3. Opłata wniesiona w związku z oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca nie podlega zwrotowi.

4. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie większą niż 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, biorąc pod uwagę okres wykonywania pracy przez cudzoziemca oraz szacowany przeciętny koszt postępowania w sprawie oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca.

Art. 62. 1. Starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania polskiego podmiotu zatrudniającego wpisuje oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń.

2. Starosta, wpisując oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń, może określić późniejszy dzień rozpoczęcia pracy niż określony w oświadczeniu, nie wcześniejszy niż dzień następujący po dniu wpisania oświadczenia do ewidencji oświadczeń.

Art. 63. 1. Starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania polskiego podmiotu zatrudniającego odmawia dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń, jeżeli:

- 1) wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie niższa niż:
 - a) wysokość wynagrodzenia pracowników wykonujących pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku oraz
 - b) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę lub wysokość wynagrodzenia określonego według minimalnej stawki godzinowej, o których mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, lub
- 2) oświadczenie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub polski podmiot zatrudniający dołączył do oświadczenia dokumenty zawierające takie dane, lub
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–k, pkt 2 lub pkt 4–7, lub
- 4) polski podmiot zatrudniający lub osoba fizyczna, która działała w jego imieniu, zostali co najmniej dwukrotnie prawomocnie ukarani za popełnienie wykroczenia, o którym mowa w art. 76 ust. 9, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę złożenia oświadczenia w powiatowym urzędzie pracy, lub
- 5) w danym roku kalendarzowym nastąpiło przekroczenie obowiązującego limitu oświadczeń, o którym mowa w ust. 2.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną liczbę oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca, która może zostać wpisana do ewidencji oświadczeń w danym roku kalendarzowym, o ile jest to niezbędne ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego lub ryzyko, że wysoka liczba oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca utrudni zatrudnienie obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 6 lub art. 3 ust. 1. Limity mogą dotyczyć województw, powiatów, zawodów, rodzajów umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzony wykonywanie pracy, lub rodzajów działalności polskiego podmiotu

zatrudniającego według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

3. Minister właściwy do spraw pracy umieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o stanie wykorzystania limitów, o których mowa w ust. 2, na koniec każdego miesiąca oraz ogłasza ich pełne wykorzystanie w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.

4. Przepisy art. 14 stosuje się odpowiednio w sprawie wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń.

5. Odmowa dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 64. W sprawach niewymagających postępowania wyjaśniającego wpis albo odmowa dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń następuje nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania oświadczenia, a w sprawach wymagających postępowania wyjaśniającego – nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia.

Art. 65. 1. Do postępowań w sprawie wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 37.

2. W postępowaniu w sprawie oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca:

- 1) stroną postępowania jest wyłącznie podmiot zatrudniający;
- 2) nie stosuje się przepisów art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Środek zaskarżenia w sprawie wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń składa się za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b. Złożenie środka zaskarżenia w inny sposób jest niedopuszczalne.

4. W przypadku nieprawidłowego działania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b, które powoduje brak możliwości wniesienia środka zaskarżenia w sposób określony w ust. 4 w terminie określonym odpowiednio przepisami art. 129 § 2 lub art. 141 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, środek zaskarżenia wnosi się najpóźniej pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości.

5. W sprawach dotyczących oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 66. 1. Polski podmiot zatrudniający, którego oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca zostało wpisane do ewidencji:

- 1) uwzględnia w umowie z cudzoziemcem warunki określone w oświadczeniu lub zmianę warunków, która nie wymaga nowego oświadczenia;
- 2) dostosowuje wysokość wynagrodzenia cudzoziemca do kwoty nie niższej niż aktualna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę lub kwota określona według minimalnej stawki godzinowej, o których mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
- 3) podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy lub liczby godzin, w których cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 4) przekazuje cudzoziemcowi oświadczenie wpisane do ewidencji oświadczeń;
- 5) zachowuje należyta staranność w postępowaniu w sprawie wpisu oświadczenia do ewidencji;
- 6) udostępnia staroście, wojewodzie, jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, konsulowi, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, organowi Państwowej Inspekcji Pracy, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej oraz Policji, na ich wniosek, dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków określonych w pkt 1–3, sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski;
- 7) na wniosek pracodawcy użytkownika przekazuje mu kopię oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca dotyczącego pracownika tymczasowego.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ust. 1 polski podmiot zatrudniający jest obowiązany niezwłocznie dopełnić obowiązków, o których mowa w tych przepisach.

3. W przypadku niewypłacenia należnego wynagrodzenia lub nieopłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne polski podmiot zatrudniający jest obowiązany wypłacić cudzoziemcowi zaległe wynagrodzenie za okres wykonywanej pracy oraz opłacić związane z nim składki na ubezpieczenia społeczne i zaliczki na podatek dochodowy.

Art. 67. Wpis nowego oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń nie jest wymagany, jeżeli:

- 1) nastąpiła zmiana siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej polskiego podmiotu zatrudniającego lub pracodawcy użytkownika
- 2) nastąpiło przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę;
- 3) polski podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej;
- 4) zwiększono wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu określone w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca, przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia;
- 5) nastąpiła zmiana nazwy stanowiska pracy bez zmiany zakresu obowiązków cudzoziemca.

Art. 68. 1. Polski podmiot zatrudniający, którego oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca zostało wpisane do ewidencji oświadczeń, powiadamia starostę, który dokonał wpisu, o:

- 1) podjęciu pracy przez cudzoziemca w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia pracy;
- 2) niepodjęciu pracy przez cudzoziemca w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia pracy określonego w ewidencji oświadczeń.

2. Polski podmiot zatrudniający, którego oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca zostało wpisane do ewidencji oświadczeń, powiadamia starostę, który dokonał wpisu, że cudzoziemiec nie podejmie pracy lub zakończył pracę przed dniem zakończenia pracy określonym w oświadczeniu.

3. Powiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 8 pkt 2 lit. b.

4. W przypadku nieprawidłowego działania systemu teleinformatycznego praca.gov.pl, które powoduje brak możliwości terminowego powiadomienia w sposób określony w ust. 1, powiadomienia dokonuje się najpóźniej pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości.

5. Wskutek powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, wpis oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń ulega unieważnieniu z mocy prawa.

Art. 69. 1. Jeżeli polski podmiot zatrudniający, który zatrudniał cudzoziemca na podstawie umowy o pracę przez okres nie krótszy niż 3 miesiące w związku z oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca wpisanym do ewidencji oświadczeń, złożył przed dniem

zakończenia pracy określonym w oświadczeniu wniosek o wydanie zezwolenia na pracę dla tego cudzoziemca na tym samym stanowisku na podstawie umowy o pracę, a wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pracę cudzoziemca na warunkach nie gorszych niż określone w oświadczeniu wpisanym do ewidencji oświadczeń uważa się za legalną od dnia zakończenia pracy określonego w oświadczeniu do dnia wydania zezwolenia na pracę lub doręczenia decyzji odmownej w tej sprawie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku zawieszenia postępowania na wniosek strony.

3. W przypadku nieprawidłowego działania systemu informatycznego praca.gov.pl, które powoduje brak możliwości złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli został złożony wniosek pierwszego dnia roboczego następującego po dniu usunięcia nieprawidłowości.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wniosku cudzoziemca o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w celu kontynuacji zatrudnienia u danego polskiego podmiotu zatrudniającego na tym samym stanowisku na podstawie umowy o pracę.

Rozdział 7

Indywidualne konta oraz przetwarzanie danych w systemach teleinformatycznych

Art. 70. 1. Indywidualne konto w systemie teleinformatycznym praca.gov.pl może założyć:

- 1) osoba fizyczna:
 - a) upoważniona do reprezentowania podmiotu zatrudniającego lub
 - b) będąca podmiotem zatrudniającym nieprowadzącym działalności gospodarczej, lub
 - c) będąca cudzoziemcem, którego dotyczy zezwolenie na pracę lub oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca;
- 2) podmiot zatrudniający niewymieniony w pkt 1 lit. b.

2. Założenie indywidualnego konta w systemie teleinformatycznym praca.gov.pl i dostęp do konta wymaga uwierzytelnienia:

- 1) zgodnie z metodami wymienionymi w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne albo

- 2) z wykorzystaniem certyfikatu, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wydanego użytkownikowi publicznej aplikacji mobilnej po uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 tej ustawy.

3. Zakładając indywidualne konto:

- 1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1 podaje następujące dane:
- a) login profilu zaufanego dla elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP),
 - b) imię (imiona) i nazwisko,
 - c) miejsce zamieszkania,
 - d) numer PESEL, a w przypadku jego braku, inny numer identyfikujący osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1 w krajach Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, kraj wydający taki numer identyfikujący oraz jego nazwę,
 - e) adres do doręczeń elektronicznych,
 - f) numer telefonu;
- 2) podmiot zatrudniający będący jednostką organizacyjną podaje:
- a) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile posiada,
 - b) identyfikator podatkowy NIP,
 - c) numer REGON,
 - d) nazwę lub firmę,
 - e) adres siedziby,
 - f) adres do doręczeń elektronicznych,
 - g) numer telefonu;
- 3) podmiot zatrudniający będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą podaje:
- a) login profilu zaufanego dla elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP),
 - b) imię (imiona) i nazwisko,
 - c) firmę przedsiębiorcy,
 - d) miejsce zamieszkania,
 - e) numer PESEL, a w przypadku jego braku, inny numer identyfikujący osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1 w krajach Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, kraj wydający taki numer identyfikujący oraz jego nazwę,

- f) identyfikator podatkowy NIP,
- g) numer REGON,
- h) adres do doręczeń elektronicznych,
- i) numer telefonu;

4. Zamiast danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a oraz b, zagraniczny podmiot zatrudniający podaje inny numer identyfikujący zagraniczny podmiot zatrudniający, kraj wydający taki numer identyfikujący oraz jego nazwę.

5. Organ właściwy w sprawach zezwoleń na pracę lub oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca jest obowiązany do zapewnienia w lokalu urzędu pomocy przy zakładaniu konta oraz składaniu wniosków, o których mowa w art. 8 ust. 2, oświadczeń, o których mowa w art. 59 ust. 1, środków zaskarżenia, o których mowa w art. 8 ust. 4 i art. 65 ust. 3, oraz powiadomień, o których mowa w art. w art. 18 ust. 2, art. 19 i art. 68 ust. 1 i 2.

6. Organ właściwy w sprawach zezwoleń na pracę lub oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca może pełnić funkcję punktu potwierdzającego, o którym mowa w art. 20c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307).

7. Podania (wnioski, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia), dokumenty i pisma dotyczące tych podań wnosi się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego praca.gov.pl przy użyciu konta indywidualnego. Przepis art. 63 § 1 zdanie 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

8. Podania oraz dokumenty albo cyfrowe odwzorowania dokumentów dołączane w systemie teleinformatycznym są podpisywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Przepis art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

9. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma dotyczące postępowania w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca są doręczane w postaci elektronicznej na konto indywidualne. Informację o umieszczeniu na koncie decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma organ prowadzący postępowanie przesyła na wskazany na koncie adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

10. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru na koncie;

2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma na koncie – w przypadku ich nieodebrania.

11. W sprawach doręczeń nieuregulowanych w niniejszych przepisach przepisy art. 39 § 3, art. 40–49b oraz art. 57 § 5 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 71. 1. W sprawach z zakresu wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się w systemach teleinformatycznych rejestry spraw dotyczących:

- 1) zezwoleń na pracę;
- 2) zezwoleń na pracę sezonową;
- 3) oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca.

2. W ramach rejestrów spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową prowadzi się ewidencje wniosków w sprawie pracy sezonowej. W ramach rejestrów spraw dotyczących oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca prowadzi się ewidencje oświadczeń.

3. Rejestry w sprawach z zakresu wykonywania pracy przez cudzoziemców prowadzą w zakresie swojej właściwości, w celu wykonywania zadań określonych niniejszą ustawą:

- 1) wojewoda – w przypadku rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) starosta – w przypadku rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3;
- 3) minister właściwy do spraw pracy – w przypadku rejestrów, o których mowa w ust. 1, w zakresie rozpatrywania środków zaskarżenia.

4. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę przetwarza się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji, zaświadczeniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

5. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową przetwarza się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 45 pkt 1, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji, zaświadczeniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

6. W rejestrze spraw dotyczących oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca przetwarza się dane, o których mowa w art. 60 ust. 1 i art. 68, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji, decyzjach

administracyjnych i orzeczeniach sądu w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

Art. 72. 1. Minister właściwy do spraw pracy tworzy i prowadzi w systemach teleinformatycznych rejestr centralny obejmujący dane przetwarzane w rejestrach, o których mowa w art. 71 ust. 1 (rejestr centralny).

2. Wojewoda, starosta i minister właściwy do spraw pracy przekazują dane do rejestru centralnego oraz mogą korzystać z danych przetwarzanych w rejestrze centralnym w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475).

3. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane osobowe w rejestrze centralnym w celu udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom w zakresie określonym przepisami prawa.

4. Dane przetwarzane w rejestrze centralnym dla celów statystycznych są anonimizowane.

Art. 73. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje od organów Państwowej Inspekcji Pracy nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o ukaraniu w okresie ostatnich 2 lat podmiotu zatrudniającego lub osoby działającej w jego imieniu za wykroczenie określone w art. 76 ust. 1 lub 3–5;
- 2) informacje o zawiadomieniu prokuratora o przestępstwie, o którym mowa w art. 189a, art. 218–221, art. 225 § 2, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, popełnionym przez podmiot zatrudniający lub przez osobę działającą w jego imieniu.

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje od organów Straży Granicznej nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o skierowaniu do sądu w okresie ostatnich 2 lat wniosku o ukaranie podmiotu zatrudniającego lub osoby działającej w jego imieniu za wykroczenie określone w art. 76 ust. 1 lub 3–5;

2) informacje o zawiadomieniu prokuratora o przestępstwie, o którym mowa w art. 189a, art. 218–221, art. 225 § 2, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, popełnionym przez podmiot zatrudniający lub przez osobę działającą w jego imieniu.

3. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z Krajowego Rejestru Karnego nieodpłatnie w trybie na żądanie określonym w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o prawomocnym skazaniu za przestępstwo, o którym mowa w art. 189a, art. 218–221, art. 225 § 2, art. 270, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, popełnione przez podmiot zatrudniający lub przez osobę działającą w jego imieniu;
- 2) informacje o prawomocnym skazaniu cudzoziemca za przestępstwo określone w art. 270, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

4. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje od organów Straży Granicznej nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych informacje z systemu teleinformatycznego Straży Granicznej dotyczące przekraczania przez cudzoziemców granicy Rzeczypospolitej Polskiej w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu, o których mowa w art. 14 pkt 1 i art. 52 ust. 2.

5. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje nieodpłatnie od organów Krajowej Administracji Skarbowej w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o przychodzie i dochodzie albo stracie podmiotu zatrudniającego, podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych albo podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- 2) informacje o zaległościach podmiotu zatrudniającego z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych;
- 3) liczbach podatników wykazanych przez płatnika w deklaracjach dotyczących pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, uzyskujących od nich dochody,

o których mowa w art. 32 ust. 1 i art. 42e ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226 i 232).

6. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje dotyczące:

- 1) dopełniania obowiązków zgłoszenia pracowników lub innych osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym do ubezpieczenia społecznego;
- 2) dopełniania obowiązków zgłoszenia umowy o dzieło, o której mowa w art. 36 ust. 17 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497);
- 3) liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia;
- 4) zaległości podmiotu zatrudniającego w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz Fundusz Solidarnościowy.

7. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę sezonową cudzoziemcowi pozyskuje z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje dotyczące dopełniania obowiązków:

- 1) zgłoszenia pomocników rolnika do ubezpieczenia społecznego rolników;
- 2) opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za pomocników rolnika;
- 3) liczbie pomocników rolnika zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego rolników;
- 4) informacje o zaległościach podmiotu zatrudniającego w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne rolników i na ubezpieczenie zdrowotne.

8. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje nieodpłatnie z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w drodze teletransmisji danych, w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o dokumentach uprawniających do wjazdu i legalnego pobytu cudzoziemców na terytorium RP,
- 2) informacje o obowiązującym wpisie cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany

– na zasadach i w trybie określonych w art. 453 i art. 454 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

9. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje nieodpłatnie dane z Krajowego Rejestru Sądowego udostępniane przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych dla tego postępowania.

10. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje nieodpłatnie dane z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych dla tego postępowania na zasadach i w trybie określonych w art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541).

11. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z rejestru PESEL, nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu dane osób fizycznych:

- 1) będących polskimi podmiotami zatrudniającymi, obejmujące:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) adres miejsca zameldowania,
 - c) numer PESEL;
- 2) będących ustawowymi lub statutowymi przedstawicielami jednostek organizacyjnych będących polskimi podmiotami zatrudniającymi, obejmujące:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) adres miejsca zameldowania,
 - c) numer PESEL;
- 3) cudzoziemców, obejmujące:
 - a) imiona i nazwisko,
 - b) płeć,
 - c) datę urodzenia,
 - d) obywatelstwo,
 - e) numer PESEL,

- f) seria, numer i data ważności ważnego dokumentu podróży lub innego ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo.

12. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje dane, o których mowa w ust. 1–11, z systemów zewnętrznych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 74. 1. Dane z rejestru centralnego udostępnia się na wniosek, za pomocą zabezpieczonych, adekwatnie do oszacowanego ryzyka, urządzeń telekomunikacyjnych lub systemów teleinformatycznych przeznaczonych do komunikowania się z tym rejestrem:

- 1) wojewodom w celu prowadzenia postępowań w sprawie zezwoleń na pracę cudzoziemców, zezwoleń na pobyt czasowy, zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej oraz przedłużenia wizy;
- 2) starostom w celu prowadzenia postępowań w sprawie zezwoleń na pracę sezonową i oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca;
- 3) konsulom i ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych w celu prowadzenia postępowań w sprawie wydania wizy;
- 4) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w celu prowadzenia postępowań w sprawie zezwoleń na pobyt czasowy, zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, udzielenia ochrony międzynarodowej, zobowiązania cudzoziemca do powrotu oraz przedłużenia wizy i prowadzenia konsultacji zgodnie z art. 67–69 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 5) Państwowej Inspekcji Pracy w celu prowadzenia kontroli legalności zatrudnienia, innej pracy zarobkowej oraz wykonywania pracy przez cudzoziemców oraz kontroli przestrzegania przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług;
- 6) Straży Granicznej w celu realizacji jej zadań ustawowych;
- 7) Policji w celu prowadzenia kontroli legalności pobytu cudzoziemców;
- 8) organom Krajowej Administracji Skarbowej w celu realizacji zadań ustawowych;
- 9) Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w celu prowadzenia postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczenia społecznego rolników oraz ubezpieczenia zdrowotnego;
- 10) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w celu realizacji zadań w zakresie ubezpieczeń społecznych;

- 11) Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego w celu prowadzenia postępowań w sprawie świadectw kierowców;
- 12) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81, 1834 i 1860).

2. Przepis ust. 1 stosuje się wobec podmiotów wymienionych w tym przepisie, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) stosują odpowiednie środki techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo przetwarzanych danych;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

3. Dane uzyskane na podstawie przepisów ust. 1 mogą być przetwarzane nie dłużej niż jest to niezbędne do prowadzenia postępowania.

4. Dane o których mowa w ust 1, są udostępniane podmiotom, o których mowa w ust. 1, z systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 75. Po upływie 10 lat od dnia wydania postanowienia lub decyzji ostatecznej w sprawie wydania zezwolenia na pracę, uchylenia zezwolenia na pracę lub pozostawienia wniosku w sprawie zezwolenia na pracę bez rozpoznania organy prowadzące rejestry, o których mowa w art. 71 ust. 3, usuwają z nich dane osobowe cudzoziemca, dane podmiotu zatrudniającego oraz dane pracodawcy użytkownika lub podmiotu, do którego cudzoziemiec został delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 76. 1. Kto nielegalnie zatrudnia cudzoziemca, podlega karze grzywny od 500 zł do 30 000 zł.

2. Cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę, podlega karze grzywny nie niższej niż 500 zł.

3. Kto za pomocą wprowadzenia cudzoziemca w błąd, wyzyskania błędu, wykorzystania zależności służbowej lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania

doprowadza cudzoziemca do nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

4. Kto żąda od cudzoziemca korzyści majątkowej w zamian za podjęcie działań zmierzających do uzyskania zezwolenia na pracę lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

5. Kto za pomocą wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza inną osobę do nielegalnego zatrudnienia cudzoziemca, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

6. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, podlega karze grzywny od 300 zł do 3000 zł.

7. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lub art. 19, podlega karze grzywny nie niższej niż 100 zł.

8. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 57 ust 1 lub 3, podlega karze grzywny od 200 zł do 2000 zł.

9. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub przekazuje nieprawdziwe informacje o podjęciu, niepodjęciu lub zakończeniu pracy przez cudzoziemca na podstawie oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, podlega karze grzywny od 100 do 5000 zł.

10. Kto zatrudnia cudzoziemca skierowanego do wykonywania pracy przez podmiot niebędący agencją zatrudnienia, podlega karze grzywny nie niższej niż 3000 zł.

11. Karę grzywny, o której mowa w ust. 1, wymierza się w kwocie nie niższej niż 500 zł za jednego cudzoziemca.

12. Karę grzywny, o której mowa w ust. 3–5, wymierza się w kwocie nie niższej niż 3000 zł za jednego cudzoziemca.

Art. 77. Nie podlega karze za wykroczenie określone w art. 76 ust. 1, polegające na zatrudnieniu cudzoziemca nieposiadającego ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kto, zatrudniając cudzoziemca, spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) wypełnił obowiązki, o których mowa w art. 4, chyba że wiedział, że przedstawiony dokument uprawniający do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej został sfalszowany;
- 2) zgłosił cudzoziemca, którego zatrudnił, do ubezpieczeń społecznych, o ile obowiązek taki wynika z obowiązujących przepisów.

Art. 78. 1. W sprawach o czyny, o których mowa w art. 76, prawa pokrzywdzonego w imieniu dysponenta Funduszu Pracy wykonuje starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego.

2. Środki z tytułu orzeczonych i wyegzekwowanych kar grzywnien, o których mowa w art. 76, stanowią przychód Funduszu Pracy.

3. Sądy przekazują środki, o których mowa w ust. 2, na rachunek bankowy starosty właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sposobu wykonywania budżetu państwa.

Rozdział 9

Szczególne działania w zakresie aktywizacji zawodowej i integracji społecznej cudzoziemców

Art. 79. 1. Minister właściwy do spraw pracy może opracować resortowy program aktywizacyjny dla cudzoziemców.

2. W ramach programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców mogą być podejmowane działania mające na celu wspieranie aktywizacji zawodowej, integracji i aktywności społecznej cudzoziemców.

3. Program aktywizacyjny dla cudzoziemców wraz z kosztami jego obsługi jest finansowany z Funduszu Pracy.

4. Powierzenie realizacji zadań w zakresie programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców odbywa się po przeprowadzeniu konkursu ofert ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw pracy.

5. Konkurs ofert jest kierowany do:

- 1) podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 22 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 113),
- 2) publicznych służb zatrudnienia;
- 3) Ochotniczych Hufców Pracy;
- 4) agencji zatrudnienia;
- 5) instytucji szkoleniowych;
- 6) jednostek samorządu terytorialnego.

6. Na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy w Biuletynie Informacji Publicznej umieszcza się ogłoszenie o konkursie ofert oraz informacje o wyniku tego konkursu.

7. Do wyboru realizatorów zadań nie stosuje się przepisów o prowadzeniu działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w dziale II w rozdziale 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 80. 1. W ogłoszeniu o konkursie ofert określa się:

- 1) zadanie będące przedmiotem konkursu ofert;
- 2) wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania;
- 3) terminy i warunki realizacji zadania;
- 4) kryteria oceny ofert;
- 5) miejsce i termin składania ofert – przy czym termin ten nie może być krótszy niż 7 dni od dnia ogłoszenia konkursu;
- 6) termin rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 7) termin i sposób ogłoszenia wyników konkursu ofert;
- 8) informację o możliwości odwołania konkursu ofert przed upływem terminu na złożenie ofert oraz możliwości przedłużenia terminu złożenia ofert i terminu rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 9) dodatkowe warunki lub informacje – o ile jest to konieczne.

2. Oferta złożona w konkursie ofert zawiera:

- 1) szczegółowy sposób realizacji zadania;
- 2) termin i miejsce realizacji zadania;
- 3) harmonogram działań w zakresie realizacji zadania;
- 4) kalkulację przewidywanych kosztów realizacji zadania;
- 5) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 9.

3. Do oferty dołącza się:

- 1) aktualny odpis z odpowiedniego rejestru lub inne dokumenty informujące o statusie prawnym podmiotu składającego ofertę i umocowaniu osób go reprezentujących;
- 2) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę potwierdzające, że w stosunku do podmiotu składającego ofertę nie stwierdzono niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania środków publicznych;
- 3) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę o niekaralności zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami

publicznymi oraz niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Minister właściwy do spraw pracy może powołać zespół do oceny ofert w składzie co najmniej trzech osób. W przypadku powołania zespołu minister właściwy do spraw pracy wyznacza przewodniczącego zespołu.

6. Do członków zespołu biorących udział w przeprowadzaniu konkursu ofert oraz dokonywaniu wyboru najkorzystniejszych ofert stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące wyłączenia pracownika.

Art. 81. 1. Realizacja programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców odbywa się na podstawie umowy.

2. Umowa określa:

- 1) liczbę cudzoziemców objętych programem;
- 2) zakres działań i okres ich realizacji;
- 3) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 4) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców;
- 5) kwotę przekazywanych środków;
- 6) termin i sposób rozliczenia przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 7) termin zwrotu niewykorzystanej części środków z Funduszu Pracy;
- 8) sposób kontroli i zakres monitorowania realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców, w tym rozliczania przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 9) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy;
- 10) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 9.

Art. 82. 1. Do środków z Funduszu Pracy przekazanych na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio przepisy art. 57, art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Środki Funduszu Pracy przyznane na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) niewykorzystane,
- 3) pobrane nienależnie,
- 4) pobrane w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.

3. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 4, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Art. 83. 1. Minister właściwy do spraw pracy może dofinansować z Funduszu Pracy koszty szkolenia z języka polskiego dla cudzoziemców przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadających:

- 1) dyplom, o którym mowa w art. 7 ust. 2a pkt 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2023 r. poz. 1516, 1617, 1831 i 1972), z wyłączeniem obowiązku posiadania uwierzytelnień, o których mowa w tym przepisie – na wniosek okręgowej izby lekarskiej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342 oraz z 2023 r. poz. 1234), zwanej dalej „okręgową izbą lekarską”;
- 2) dyplom, o którym mowa w art. 35a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2702 i 2705 oraz z 2023 r. poz. 185 i 1234), z wyłączeniem obowiązku posiadania uwierzytelnień, o których mowa w tym przepisie – na wniosek okręgowej izby pielęgniarek i położnych, o której mowa w art. 2 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 628), zwanej dalej „okręgową izbą pielęgniarek i położnych”.

2. Dofinansowanie kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 3000 zł dla jednej osoby za jedno szkolenie. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, może wziąć udział w maksymalnie trzech szkoleniach.

3. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych składa do ministra właściwego do spraw pracy, raz w miesiącu, wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) nazwę i adres instytucji przeprowadzającej szkolenie;
- 2) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 3) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 4) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

4. W przypadku braku środków finansowych wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się negatywnie.

5. Minister właściwy do spraw pracy po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku podpisuje umowę z okręgową izbą lekarską albo z okręgową izbą pielęgniarek i położnych i przekazuje kwotę na dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:

- 1) okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych, z którą zawierana jest umowa;
- 2) numer rachunku bankowego okręgowej izby lekarskiej albo okręgowej izby pielęgniarek i położnych, na który mają być przekazane środki finansowe;
- 3) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 4) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 5) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

7. Po zakończeniu szkolenia okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych przekazuje do ministra właściwego do spraw pracy sprawozdanie zawierające:

- 1) wykaz osób, które ukończyły szkolenie, obejmujący:
 - a) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska),
 - b) datę urodzenia,
 - c) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - d) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - e) numer PESEL – jeżeli został nadany;
- 2) rozliczenie otrzymanych środków na podstawie ostatecznych kosztów szkolenia wraz z określeniem poniesionych wydatków.

8. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych załącza do sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia osób wykazanych w sprawozdaniu oraz dokumenty potwierdzające poniesienie wydatków w wysokości wynikającej ze sprawozdania.

9. W przypadku gdy ostateczny koszt szkolenia jest niższy niż koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca nadwyżkę ministrowi właściwemu do spraw pracy.

10. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy szkolenie się nie odbędzie.

11. W przypadku wykorzystania przyznanego dofinansowania kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania go nienależnie lub w nadmiernej wysokości przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw pracy informuje okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

Art. 84. W powiatowych urzędach pracy mogą być tworzone wyspecjalizowane punkty wspierania cudzoziemców na rynku pracy.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach

Art. 85. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, z późn. zm.⁵⁾) w art. 1 w ust. 2 w pkt 4 w lit. i wyrazy „w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690)” zastępuje się wyrazami „w ustawie z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 86. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 90) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczenie społeczne rolników, zwane dalej „ubezpieczeniem”, obejmuje, na zasadach określonych w ustawie, rolników i pracujących z nimi domowników oraz pomocników rolnika, którzy:

- 1) są obywatelami polskimi;
- 2) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608.

- 3) w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 633) są członkami rodzin osób, o których mowa w pkt 2, dołączającymi do tych osób lub z nimi przebywającymi;
- 4) w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin są członkami rodziny obywatela polskiego, przebywającymi z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) są osobami, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3 lub art. 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 6) są obywatelami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b oraz d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.⁶⁾), zwanej dalej „Umową Wystąpienia”, oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e oraz f Umowy Wystąpienia;
- 7) są cudzoziemcami, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 87. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) w art. 19 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. Podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 4–7, 8 oraz organ, w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach zezwoleń na pracę, zezwoleń na pracę sezonową oraz oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca w zakresie wynikającym z art. 73 ust. 3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. z ... r. poz. ...), mogą uzyskiwać informacje o osobie i informacje o podmiocie zbiorowym na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze także na żądanie.”.

⁶⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 225 z 14.7.2020, str. 53, Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 43 z 24.2.2022, str. 84, Dz. Urz. UE L 131, 5.5.2022, str. 9, Dz. Urz. UE L 102 z 17.4.2023, str. 61, Dz. Urz. UE L 184 z 21.7.2023, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L, 2023/2471, 7.11.2023, str. 1.

Art. 88. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124 oraz z 2023 r. poz. 1963) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1110), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–28b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73), w sprawach o wykroczenie określone w art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 oraz z 2023 r. poz. 1667), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 10 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2024 r. poz. 449), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 367–372 ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 76 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...), a także w sprawach o inne wykroczenia związane z wykonywaniem pracy zarobkowej, jeżeli ustawa tak stanowi, oskarżycielem publicznym jest inspektor pracy.”;

2) w art. 96 w § 1a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o czyny określone w art. 76 ust. 1, 2 i 6–9 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, w których oskarżycielem publicznym jest właściwy organ Straży Granicznej”.

Art. 89. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1504) w art. 35 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została załatwiona w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1, i opóźnienie nie nastąpiło z winy wnioskodawcy, Szef Urzędu, na wniosek osoby, której dotyczy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, wydaje zaświadczenie, które wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca uprawnia tę osobę do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...).

2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się, że sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została zakończona w terminie 6 miesięcy i opóźnienie nie nastąpiło z winy wnioskodawcy, oraz wskazuje się imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca uprawnionego do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy.”.

Art. 90. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) ściganie wykroczeń przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, a także wykroczeń, o których mowa w:

- a) art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1110),
- b) art. 27–28b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73),
- c) art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 i z 2023 r. poz. 1667),
- d) art. 10 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2024 r. poz. 449)
- e) art. 367–372 ustawy z dnia o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. ...),
- f) art. 76 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...),
- g) art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1110),
- h) art. 27–28b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73),
- i) art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 i z 2023 r. poz. 1667),
- j) art. 10 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2024 r. poz. 449)

– oraz udział w postępowaniu w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego;

2) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Pracy przedstawia Sejmowi oraz Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, informacje z działalności Państwowej Inspekcji Pracy oraz coroczne sprawozdanie z jej działalności wraz z wynikającymi z tej działalności wnioskami dotyczącymi przestrzegania prawa pracy, przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 oraz przepisów ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 4, przez podmioty kontrolowane i organy sprawujące nadzór nad przedsiębiorstwami lub innymi jednostkami organizacyjnymi państwowymi albo samorządowymi.”;

3) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia w toku kontroli wykroczenia polegającego na naruszeniu przepisów ustawy z dnia ... o rynku pracy i służbach zatrudnienia w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 lub przepisów ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 4, inspektor pracy prowadzi postępowanie mandatowe lub występuje z wnioskiem do sądu o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojewodę – o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy”.

Art. 91. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2023 r. poz. 192) w art. 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywania pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 92. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796 i z 2019 r. poz. 1655) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. W jednostkach naukowych na stanowiskach, o których mowa w art. 88, osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego może być zatrudniona bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 93. W ustawie z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1745) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zadania właściwych ministrów w zakresie monitorowania zjawiska powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) uchyla się art. 2 i art. 3;

3) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Minister właściwy do spraw pracy w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych:

1) określa – na podstawie oceny ryzyka powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – sektory działalności na poziomie sekcji, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD), o szczególnym natężeniu powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) przygotowuje – na podstawie informacji przekazanych przez Straż Graniczną i Państwową Inspekcję Pracy – i przekazuje Komisji Europejskiej:

a) co roku, do dnia 30 czerwca – informacje o liczbie przeprowadzonych w poprzednim roku kontroli w zakresie powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz procentowym udziale podmiotów powierzających wykonywanie pracy tym cudzoziemcom w każdym sektorze, o którym mowa w pkt 1,

b) co trzy lata – sprawozdania z realizacji ustawy określającej skutki powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ministrowie właściwi do spraw odpowiednio: budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, finansów publicznych, gospodarki, nauki, rolnictwa, rozwoju regionalnego, rybołówstwa, transportu, turystyki, zabezpieczenia społecznego, spraw zagranicznych oraz zdrowia są obowiązani do współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych przy ocenie ryzyka

i określaniu sektorów działalności o szczególnym natężeniu powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym bez ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 94. W ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 2 pkt 1, 2 i 3, art. 13 pkt 18, art. 77 ust. 1 pkt 1 lit. g i ust. 11, art. 106 ust. 1a pkt 1 i pkt 3 oraz ust. 1b, art. 114 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4b, art. 114a ust. 1, art. 117 pkt 1, art. 118 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 120 ust. 6 pkt 2, art. 121 ust. 1, art. 122 pkt 2, art. 123 ust. 1 i 2, art. 127a ust. 1, art. 135 ust. 3 i ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 142a ust. 1, art. 187 pkt 5 oraz art. 337 ust. 3 i 4, wyrazy „podmiot powierzający wykonywanie pracy” lub „podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi” zastępuje się wyrazami „podmiot zatrudniający” w odpowiednich przypadkach;

2) w art. 3 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) wykonywanie pracy – wykonywanie pracy przez cudzoziemca w związku z jego zatrudnieniem w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...)”;

3) w art. 60 w ust. 1 pkt 5 i 5a otrzymują brzmienie:

„5) wykonywania pracy na podstawie wpisanego do ewidencji oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca;

5a) wykonywania pracy na podstawie zezwolenia na pracę sezonową”;

4) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„1. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 6, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 30, art. 35 lub art. 40 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, chyba że zezwolenie to nie jest wymagane.

2. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca wpisane do ewidencji oświadczeń, o której mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy.

3. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, może być wydana cudzoziemcowi, którego dotyczy wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisany do ewidencji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, jeżeli cudzoziemiec przedstawi zaświadczenie, o którym

mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 tej ustawy. Zaświadczenie wydane na okresy, o których mowa w art. 51 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, jest ważne do końca ostatniego okresu pracy wskazanego w tym zaświadczeniu.

4. Wizę w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 6, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zezwoleniu na pracę, o którym mowa w art. 30, art. 35 lub art. 40 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub dokumencie dotyczącym zatrudnienia cudzoziemca, innym niż zaświadczenie, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca wpisane do ewidencji oświadczeń, o której mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.

5. Wizę w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca wpisanym do ewidencji oświadczeń, o której mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.

6. Wizę w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.

7. W przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, okres pobytu, na który się ją wydaje, nie może być dłuższy niż 9 miesięcy w roku kalendarzowym z uwzględnieniem ograniczeń wynikających dla wiz Schengen.”;

5) w art. 65:

a) w ust. 1d w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „- ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;

b) w ust. 1e w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „- ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3-5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
- 6) w art. 77:
- a) w ust. 1 w pkt 1 lit. sa otrzymuje brzmienie:
„sa) informacje o posiadanym zezwoleniu na pracę, zaświadczeniu o wpisie wniosku do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej, oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca lub zwolnieniu z wymogu posiadania zezwolenia na pracę”;
 - b) w ust. 11 wyrazy „na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy” zastępuje się wyrazami „na podstawie których cudzoziemiec może zostać zatrudniony”;
- 7) w art. 90:
- a) w ust. 1c w pkt 6 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
„- ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3-5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
 - b) w ust. 1d w pkt 6 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
„- ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3-5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
- 8) w art. 106 w ust. 1a:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji albo zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli celem pobytu cudzoziemca jest

wykonywanie pracy poprzez pełnienie funkcji w zarządzie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, którą utworzył lub której udzielił lub akcje objął lub nabył lub prowadzenie spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej przez komplementariusza, lub działanie w charakterze prokurenta, lub wykonywanie powtarzających się świadczeń niepieniężnych, o których mowa w art. 176 lub art. 356 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dołącza do niego wypełniony przez podmiot zatrudniający załącznik zawierający:”,

b) w pkt 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„informacje na temat pracy, którą cudzoziemiec ma wykonywać:”,

– po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) zawód zgodny z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,”,

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) okres, na jaki podmiot zatrudniający lub pracodawca użytkownik chce zatrudnić cudzoziemca;”;

9) w art. 106a w ust. 1 w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„informacje na temat pracy, którą cudzoziemiec ma wykonywać:”;

10) w art. 114:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w zawodzie, który nie znajduje się na liście zawodów lub rodzajów pracy, o której mowa w art. 29 ust. 3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy;”;

b) uchyla się ust. 3 i 3a,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 pkt 3 i 4 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec spełnia warunki zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia na pracę, określone odrębnymi przepisami.”;

11) w art. 114a w ust. 1 wyrazy „na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy” zastępuje się wyrazami „na podstawie których cudzoziemiec może zostać zatrudniony”;

12) w art. 116 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;

13) w art. 117:

a) w pkt 1:

– lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, i w ciągu 2 lat od ukarania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie, lub

b) został prawomocnie ukarany za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub

c) jest osobą fizyczną skazaną prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221, art. 270, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 Kodeksu karnego, lub”;

– uchyla się lit. d,

– dodaje się lit. g–j w brzmieniu:

„g) jest osobą fizyczną prawomocnie skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 189a Kodeksu karnego, lub skazany w innym państwie za przestępstwo, o którym mowa w Protokole o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 160), lub

h) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz Fundusz Solidarnościowy albo nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty zaległych płatności lub gdy wysokość nieopłaconej składki nie przekracza kwoty kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, lub

- i) nie dopełnia obowiązku zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego pracowników lub innych osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, lub
 - j) zalega z uiszczeniem podatku dochodowego od osób fizycznych lub podatku dochodowego od osób prawnych, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu;”
- b) w pkt 2:
- w lit. a wyrazy „zamiaru powierzenia mu wykonywania pracy” zastępuje się wyrazami „zamiaru zatrudnienia go”,
 - uchyla się lit. c;
- 14) art. 117a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 117a. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę można odmówić, jeżeli:
- 1) podmiot zatrudniający lub pracodawca użytkownik nie prowadzi działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej uzasadniającej zatrudnienie danego cudzoziemca w danym okresie, w tym zawiesił działalność, został wykreślony z właściwego rejestru, lub jego działalność jest w okresie likwidacji, lub
 - 2) podmiot zatrudniający nie posiada środków finansowych ani źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z zatrudnienia cudzoziemca.”;
- 15) w art. 117b wyrazy „art. 88ca ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 27 ust. 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy”;
- 16) w art. 118:
- a) w ust. 1 pkt 2–4 otrzymują brzmienie:
 - „2) stanowisko lub rodzaj pracy;
 - 3) najniższe wynagrodzenie, które będzie otrzymywał cudzoziemiec na danym stanowisku;
 - 4) wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;”
 - b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy cudzoziemiec spełnia warunki zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia na pracę, określone odrębnymi przepisami.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, w decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, poza okresem ważności zezwolenia, zamieszcza się informację, że cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na warunkach określonych w przepisie będącym podstawą zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia na pracę.”;

17) art. 119 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 119. 1. Zmiana lub udzielenie nowego zezwolenia na pobyt czasowy i pracę nie są wymagane, jeżeli:

- 1) nastąpiła zmiana siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej:
 - a) podmiotu zatrudniającego,
 - b) pracodawcy użytkownika;
- 2) nastąpiło przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę;
- 3) podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej;
- 4) zwiększono wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu określone w zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę, przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia;
- 5) nastąpiła zmiana nazwy stanowiska pracy bez zmiany zakresu obowiązków cudzoziemca.

2. Podmiot zatrudniający zawiadamia pisemnie wojewodę, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, w terminie 15 dni roboczych, o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w pierwszej instancji.”;

18) w art. 120:

- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) u innego podmiotu zatrudniającego lub w warunkach zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia na pracę, lub”;
- b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmiot zatrudniający nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 114 ust. 1 pkt 4, lub”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wojewoda może odmówić zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli:

- 1) podmiot zatrudniający lub pracodawca użytkownik nie prowadzi działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej uzasadniającej zatrudnienie danego cudzoziemca w danym okresie, w tym zawiesił działalność, został wykreślony z właściwego rejestru, lub jego działalność jest w okresie likwidacji, lub
 - 2) podmiot zatrudniający nie posiada środków finansowych ani źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z zatrudnienia cudzoziemca.”,
- d) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) podmiot zatrudniający nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 114 ust. 1 pkt 4.”;
- 19) w art. 120a w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „podmiot powierzający mu wykonywanie pracy” zastępuje się wyrazami „podmiot zatrudniający”;
- 20) uchyla się art. 125;
- 21) w art. 127 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w zawodzie, który nie znajduje się na liście zawodów lub rodzajów pracy, o której mowa w art. 29 ust. 3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy;”;
- 22) w art. 127a w ust. 1 wyrazy „na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy” zastępuje się wyrazami „na podstawie których cudzoziemiec może zostać zatrudniony”;
- 23) uchyla się art. 129;
- 24) w art. 131 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
- 25) w art. 135 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) podmiot, który będzie zatrudniał cudzoziemca, nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 127 pkt 3, lub”;
- 26) uchyla się art. 136;
- 27) w art. 137 pkt 2–4 otrzymują brzmienie:
- „2) stanowisko lub rodzaj pracy;

- 3) najniższe wynagrodzenie, które będzie otrzymywał cudzoziemiec na danym stanowisku;
 - 4) wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;”;
- 28) w art. 139f w ust. 1 w pkt 4 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
„– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
– ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
- 29) w art. 139o w ust. 1 pkt 1 w lit. a wyrazy „zamiaru powierzenia mu wykonywania pracy” zastępuje się wyrazami „zamiaru zatrudnienia go”;
- 30) w art. 139s w ust. 1 w pkt 3 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
„– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
– ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
- 31) w art. 140 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) posiada zezwolenie na pracę w rozumieniu ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze zatrudnienia go, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane;”;
- 32) w art. 142:
- a) w ust. 1 w pkt 3 w lit. a wyrazy „art. 87 ust. 1 pkt 1–9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 3 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1–12 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy”;
 - b) w ust. 3 po wyrazach „lub działanie w charakterze prokurenta,” dodaje się wyrazy „lub wykonywanie powtarzających się świadczeń niepieniężnych, o których mowa w art. 176 lub art. 356 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych,”;
- 33) w art. 142a w ust. 1 wyrazy „na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy” zastępuje się wyrazami „na podstawie których cudzoziemiec może zostać zatrudniony”;

34) w art. 143a:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiot zatrudniający”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli cudzoziemiec spełnia warunki zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia na pracę określone odrębnymi przepisami, w decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, poza okresem ważności zezwolenia, zamieszcza się informację, że cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na warunkach określonych w przepisie będącym podstawą zwolnienia z wymogu posiadania zezwolenia na pracę.”;

35) w art. 144 w ust. 15 w pkt 5 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub

b) ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;

36) w art. 144a w ust. 1 w pkt 3 w lit. e tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub

– ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;

37) w art. 157d w ust. 1 w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub

– ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;

38) w art. 157j w ust. 1 w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub

- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, lub”;
- 39) w art. 185a w ust. 1:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na pracę sezonową udziela się cudzoziemcowi w przypadku, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy u podmiotu zatrudniającego, który dotychczas zatrudniał cudzoziemca, lub u innego podmiotu zatrudniającego, jeżeli cudzoziemiec spełnia łącznie następujące warunki:”;
 - b) w pkt 1 wyrazy „art. 88p ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy”;
- 40) w art. 244 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) adnotację „dostęp do rynku pracy” – w przypadku zezwolenia udzielonego cudzoziemcowi, który jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jest zwolniony z wymogu posiadania zezwolenia na pracę;”;
- 41) w art. 293 w pkt 4 wyrazy „powierzenia wykonywania pracy” zastępuje się wyrazami „zatrudnienia cudzoziemca”;
- 42) w art. 302:
- a) w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi” zastępuje się wyrazami „oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „art. 120 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 76 ust. 3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy”;
- 43) w art. 307 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W dniu, w którym decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu stanie się ostateczna, z mocy prawa następuje unieważnienie wizy krajowej, wygaśnięcie zezwolenia na pobyt czasowy, wygaśnięcie zezwolenia na pracę lub unieważnienie wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji.”;

44) w art. 337 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli cudzoziemiec został zatrudniony lub pełnienie funkcji zostało cudzoziemcowi powierzone przez kilka podmiotów, ponoszą one solidarnie koszty, o których mowa w art. 336 ust. 1.”;

45) art. 381 otrzymuje brzmienie:

„Art. 381. Wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego powoduje unieważnienie z mocy prawa wizy krajowej, zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego lub wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji, lub wygaśnięcie z mocy prawa zezwolenia na pracę.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 73) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio w przypadku wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracownika skierowanego do tej pracy przez pracodawcę mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim, z zastrzeżeniem przepisów art. 39 pkt 3 i 4 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 96. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 w ust. 11 dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów art. 1 ust. 2 pkt 13a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080 z późn. zm.⁷⁾);

15) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 97).”;

2) w art. 54 w ust. 1 dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów art. 1 ust. 2 pkt 13a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608.

16) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy.”.

Art. 97. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.⁸⁾) w art. 325 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatrudnienie cudzoziemca w podmiocie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7, do realizacji zadań związanych z kształceniem i prowadzeniem działalności naukowej nie wymaga uzyskania zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zamiarze zatrudnienia cudzoziemca.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167 i 232) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 8 wyrazy „art. 87 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690)” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 22:
 - a) w pkt 2 wyrazy „podmiot powierzający wykonywanie pracy” zastępuje się wyrazami „podmiot zatrudniający”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadków, o których mowa w art. 3 ust. 1–3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy.”,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli obywatel Ukrainy rozpoczął pracę zgodnie z przepisami art. 87 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475) lub art. 3 ust. 1–3 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy przed wydaniem mu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547), i zamierza kontynuować pracę na rzecz tego samego podmiotu powierzającego wykonywanie pracy na warunkach

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 212, 1088, 1234, 1672, 1872 i 2005 oraz z 2024 r. poz. 124 i 227.

określonych w ust. 1, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa się w terminie 7 dni od dnia przekazania informacji zgodnie z ust. 6.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot zatrudniający przekazuje:

- 1) informacje dotyczące podmiotu zatrudniającego:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres siedziby albo miejsca zamieszkania,
 - c) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym,
 - d) numer identyfikacyjny NIP i REGON – w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą albo numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej,
 - e) numer wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia – w przypadku podmiotu zatrudniającego, który prowadzi agencję zatrudnienia świadczącą usługi pracy tymczasowej,
 - f) symbol PKD oraz opis wykonywanej działalności związanej z pracą obywateli Ukrainy;
- 2) dane osobowe obywatela Ukrainy:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) płeć,
 - d) obywatelstwo,
 - e) rodzaj, numer i serię dokumentu podróży lub innego dokumentu stwierdzającego lub pozwalającego ustalić tożsamość oraz państwo, w którym wydano ten dokument,
 - f) numer PESEL – o ile został nadany;
- 3) rodzaj umowy pomiędzy podmiotem zatrudniającym a obywatelem Ukrainy;
- 4) stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy;
- 5) miejsce wykonywanej pracy;
- 6) miesięczną lub godzinową stawkę wynagrodzenia;
- 7) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub w miesiącu;

- 8) liczbę wszystkich osób wykonujących pracę na podstawie umowy o pracę i na podstawie umów cywilnoprawnych według stanu na dzień 23 lutego 2022 r. oraz na dzień złożenia powiadomienia.”;
- 3) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. W przypadku gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi nie dopełnił warunków powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy obywatelowi Ukrainy, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5 i ust. 2, art. 76 ust. 2 ustawy z dnia ... o dostępie cudzoziemców do rynku pracy nie stosuje się.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276) w art. 19 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. Podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 4–7, 8 oraz organ, w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach zezwoleń na pracę, zezwoleń na pracę sezonową oraz oświadczeń o dostępie cudzoziemców do rynku pracy w zakresie wynikającym z art. 73 ust. 3 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. z ... r. poz. ...), mogą uzyskiwać informacje o osobie i informacje o podmiocie zbiorowym na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze także na żądanie.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 100. Do postępowań administracyjnych w sprawach zezwoleń na pracę lub oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wszczętych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed tym dniem decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 101. 1. Do zezwoleń na pracę wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Do zaświadczeń o wpisie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej, wydanego na podstawie art. 88p ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku, stosuje się przepis art. 49 ust. 2 niniejszej ustawy.

3. Do oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisanych do ewidencji na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 102. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisane do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy mogą być przedkładane w postępowaniach w sprawach o wydanie wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 94 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą do czasu upływu okresu zatrudnienia wskazanego w oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy zaświadczenia o wpisie do ewidencji pracy sezonowej, o których mowa w art. 88p ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy mogą być przedkładane w postępowaniach w sprawach o wydanie wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy zmienianej w art. 94 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą do czasu upływu okresu zatrudnienia wskazanego w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji pracy sezonowej.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy zezwolenia na pracę w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 43a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy mogą być przedkładane w postępowaniach w sprawach o wydanie wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 94 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą do czasu upływu okresu zatrudnienia wskazanego w zezwoleniu na pracę.

Art. 103. Do postępowań o wydanie wizy w celach, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6 ustawy zmienianej w art. 94 wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia ustawy w życie stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 104. Do postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, w sprawie zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz w sprawie zmiany zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 105. Do postępowań w sprawach o wykroczenia określone w art. 120 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wszczętych i

niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 106. 1. Stosując przepisy:

- 1) art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. d lub
- 2) art. 65 ust. 1d pkt 2 lit. a pierwsze tiret, lub ust. 1e pkt 2 lit. a pierwsze tiret, lub art. 90 ust. 1c pkt 6 lit. a pierwsze tiret, lub ust. 1d pkt 6 lit. a pierwsze tiret, lub art. 117 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 88

– prawomocne ukaranie za wykroczenie określone w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy traktuje się jak prawomocne ukaranie za wykroczenie określone w art. 76 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Stosując przepisy:

- 1) art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c lub
- 2) art. 65 ust. 1d pkt 2 lit. a drugie tiret, lub ust. 1e pkt 2 lit. a drugie tiret, lub art. 90 ust. 1c pkt 6 lit. a drugie tiret, lub ust. 1d pkt 6 lit. a drugie tiret, lub art. 117 pkt 1 lit. b ustawy zmienianej w art. 88

– prawomocne ukaranie za wykroczenie określone w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy traktuje się jak prawomocne ukaranie za wykroczenie określone w art. 76 ust. 3–5 niniejszej ustawy.

Art. 107. 1. Czynności, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 5, art. 20 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 65 ust. 3, art. 68 ust. 4 i rozdziale 7, są wykonywane w sposób zgodny z przepisami dotychczasowymi do czasu dostosowania systemów teleinformatycznych do przepisów niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw pracy, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Sprawiedliwości, Komendant Główny Straży Granicznej, Główny Inspektor Pracy, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego dostosują systemy teleinformatyczne przeznaczone do wykonywania zadań określonych ustawą do jej przepisów w ciągu 2 lat od dnia jej wejścia w życie.

3. Minister właściwy do spraw pracy ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających udostępnienie poszczególnych komponentów systemów teleinformatycznych przeznaczonych do wykonywania zadań określonych ustawą.

Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 30 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

Art. 108. Dane zgromadzone i przetwarzane na podstawie art. 90c ust. 4 i 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stają się danymi przetwarzanymi na podstawie art. 71 ust. 4–6 niniejszej ustawy.

Art. 109. Program aktywizacyjny dla cudzoziemców realizowany na podstawie art. 62d–62g ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest finansowany na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 110. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 i art. 60 ust. 2 niniejszej ustawy;
- 2) art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 6 niniejszej ustawy;
- 3) art. 90 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 niniejszej ustawy;
- 4) art. 90 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 7 niniejszej ustawy;
- 5) art. 90a ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 62 ust. 3 niniejszej ustawy;
- 6) art. 80 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 94 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 94

– nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 111. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Paulina Roicka-Gruca

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

/-podpisano elektronicznie/